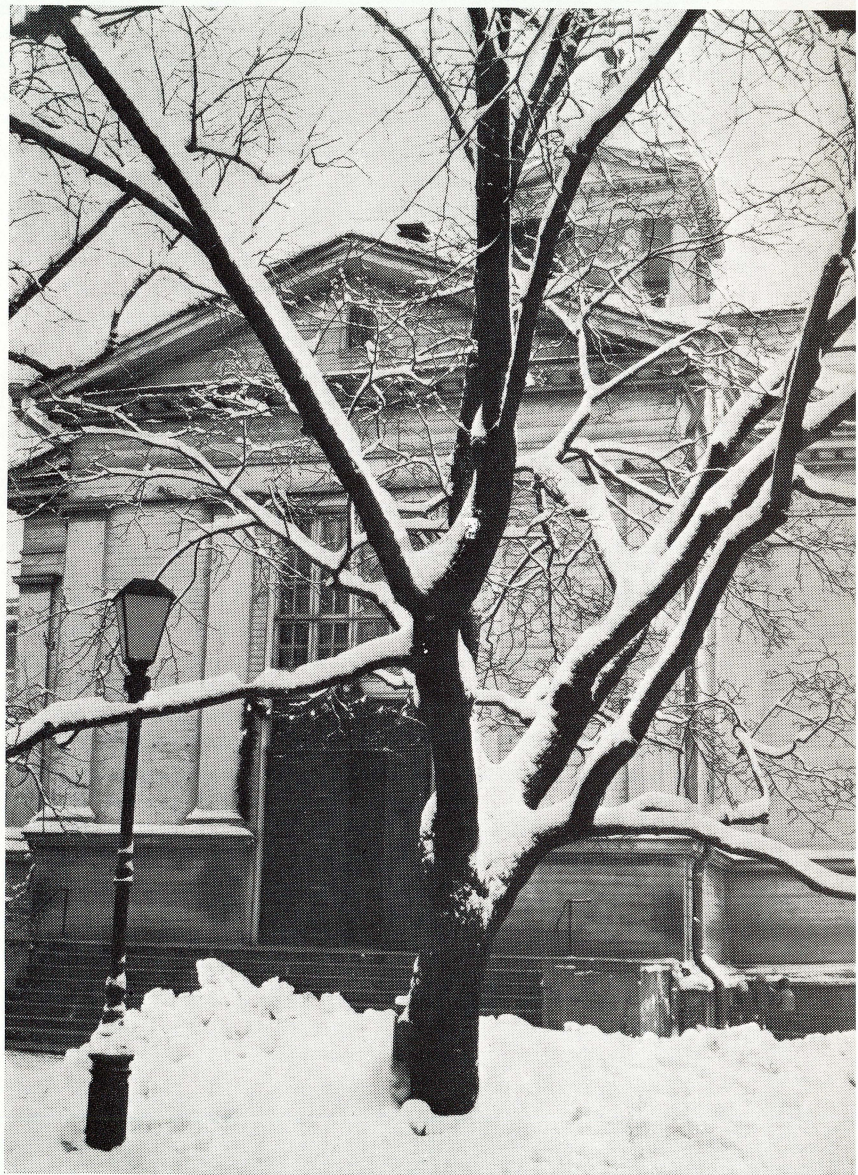

KUUROJEN LEHTI

HELMIKUU
FEBRUARI 1972

HELSINGIN VANHA KIRKKO

Tidskrift för döva

Malminharjulla tapahtuu:

5.—6. 2 Järjestysmies- ja tarjoi- lukurssi	23.—28. 4 Kuurojensisarten ja kuurosokeiden päivät	10.—11. 9 Sihteerikurssi
12.—13. 2 Puheenjohtajakurssi	28.—30. 4 SKUL	16.—17. 9 Voileipä- ja säilöntä- kurssi
19.—20. 2 SKUL	6.—7. 5 Kaitafilmaajien kurssi	23.—24. 9 Hyvän käytöksen kurssi (ensikertalaisille)
26.—27. 2 Kristilliset talvipäivät	13.—14. 5 Ensiapukurssi	30.9.—1.10 Matematiikan kurssi
4.—5. 3 Neuvottelupäivät (yhdis- tyksen puheenjohtaja tai edustajakokouksen edustaja)	1.—7. 6 Koululaisten kurssi	4.—11.10 Eläkeläisten syyspäivät
8.—15. 3 Eläkeläisten talvipäivät	8.—11. 6 Ruotsinkielisten van- hempain ja lasten kurssi	13.—15.10 Kaavanpiirustus- ja leikkuukurssi
18.—19. 3 SKUL	14.—21. 6 Kuurojen lasten ja van- hempain leiri	17.—20.10 Viittomakielen jatko- kurssi
24.—26. 3 Kuuroutuneiden kurssi	23.—25. 6 Juhannusjuhlat	27.—29.10 SKUL
10.—14. 4 Pohjoismaiden viittoma- kieliseminaari	26.6.—3. 7 Äitileiri	10.—11.11 Kirjanpitokurssi
15.—16. 4 Rahastonhoitajakurssi (saapuminen aamulla)	6.—11. 7 Oppikoulut + yhteis- kunta-aineet	17.—19.11 Askartelukurssi
21.—23. 4 Nuorisohuollon seminaa- ri, saapuminen illalla 21. 4. seminaari loppuu klo 14.00 sunnuntaina)	11.—19. 7 Eläkeläisten leiri	31.12 Uudenvuoden vastaan- otto
	21.—23. 7 Huulioluku + puheen- korjaus	
	24.—29. 7 Kuulonhuoltoliitto	
	19.—20. 8 Kristilliset päivät	
	21.—25. 8 Viittomakielen opetta- jain kurssi	

Jokaiselle kurssille voi saapua jo
edellisenä päivänä iltapäivällä.

HENKISTÄ LEPOA
ARKISEN TYÖN KESKELLE

KRISTILLISET TALVIPÄIVÄT

Malminharjulla 26—27. helmikuuta 1972

Ohjelmassa hengellisiä puheita, lauluja ja kes-
kustelua. Sukset mukaan! Hiihdetään lähimaas-
tossa.

Tervetuloa

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Talvinen MALMINHARJU —
ROMANTTINEN lomapaikka

Kuuroille eläkkeellä oleville vanhuksille
järjestetään

TALVIPÄIVÄT

8—15 maaliskuuta

Maksu koko ajasta 70 markkaa, johon sisältyy
majoitus täysihoitoineen. Ilmoittautuminen
osoitettava 1.3. mennessä Suomen Kuurojen
Liitto r.y. Liisankatu 27 E 10, 00170 Helsinki.

Ilmoittautuneille lähetetään kirjallinen kutsu ja
matkaohjeet.

Tervetuloa lomalle Malminharjuun

Tarvitseeko yhdistyksenne
juhliin JÄRJESTYSMIEHIA ja
TARJOILUHENKILÖKUNTAA

Jos vastauksenne on myönteinen niin
huomioikaa

MALMINHARJUN kurssikeskuksessa

järjestetään 5.2. -72

Järjestysmies- ja apuhenkilöstökurssit

kurssseja jatketaan vielä 6 p:nä jos jaksetaan.

Yhdistystoiminnasta kiinnostuneille kuuroille
järjestää Liitto Malminharjussa 12—13.2. -72

PUHEENJOHTAJAKURSSIT

Ne alkavat lauantaina 12.2. klo 12.00 ja päätty-
vät sunnuntaina 13.2. klo 16.00.

Lauantaina voidaan järjestää illalla kaikkea
»vetävää» ohjelmaa.

Ilmoittautuminen 9.2. mennessä liittoon os.:
Suomen Kuurojen Liitto r.y., Liisankatu 27 E 10,
00170 Helsinki 17.

Kurssimaksu 35 mk.

77 vuosikerta 1972

N:o 2

Toimitus Expedition

Lokero 62
13101 Hämeenlinna 10
Puh. 24 289.

Julkaisija Utgivare

Suomen Kuurojen Liitto r.y. —
Finlands Dövas Förbund r.f.

Päätoimittaja Huvudredaktör

Runo Savisaari, Riistapolku 1,
C 29, Tapiola, puh. 462 755.

Toimitussihteeri Red.sekr.

Jarmo Narmala, Lokero 62
Hämeenlinna, puh. 24 289.

Ruotsink. toimittaja Svenskspr. red.

Rea Stadius
Kauppalaantie 9
Helsinki 32

Toimituskunta Redaktionskommitté

Aura Ahlbäck ja Raija Niemi-
nen.

Tilaushinta Prenumerationspris

1/1 vsk kotimaassa ja Pohjois-
maissa 15:—, ulkomaille 18:—.
Tilattavissa postitoimistoista.

Kirjoitukset ja kuvat on lähetet-
tävä edellisen kuukauden 7 päi-
vään mennessä. Kaikki maksut
suoritettava Suomen Kuurojen
Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o
6825.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17.
Puh. 638 154.

Puheenjohtaja

Vesihallintoneuv. Runo Savi-
saari, Riistapolku 1 C 29, Ta-
piola, puh. 462 755.

Toiminnanjohtaja

Agrologi Jaakko Väisälä, Li-
sankatu 27 E 10, Helsinki 17.
Puh. 638 154.

Rahastonhoitaja

Ekonomi Eero Laamanen, Li-
sankatu 27 E 10, Helsinki 17.
Puh. 882 163.

Viittomakielen kansainvälistäminen

*Kuulevat, jotka joutuvat tekemisiin viittomakielen kanssa, esittävät usein kysymyksen, onko tämä kieli kansainvälinen. Kysymykseen on vaikea vas-
tata. Toisaalta tiedämme, että tulemme sillä toimeen melko pitkälle eri
puoilla maailmaa. Merkit ovat samoja, samantapaisia tai muuten helposti
ymmärrettäviä. Toisaalta on kuitenkin todettava, että eri maissa käytettä-
vät merkit poikkeavat huomattavastikin toisistaan aina siinä määrin, että
väärinkäsityksiä syntyy helposti. Varsinkin silloin, kun tulkitaan simul-
taanisesti käyttäen mukana sormiaakkosia, tulee vaikeuksia ymmärtämi-
sessä. Tämän vuoksi käytetäänkin maailman ja myös Pohjoismaiden kong-
resseissa yleensä useita tulkkeja.*

*Pohjoismaat, joiden yhteistyö alkoi jo vuosisadan alussa, ryhtyivät 1940-
luvulla yhtenäistämään viittomakieltä perustamalla yhteispohjoismaisen
toimikunnan sopimaan merkeistä. Tämä toimikunta laati pitkälti toista-
tuhatta yhteistä merkkiä. Näiden merkkien kuvien muotoon saattaminen
vei kuitenkin niin pitkän ajan Tanskassa, joka oli koordinoiva maa, että
muut maat, lähinnä Ruotsi ja Suomi, lähtivät osittain omille teilleen.
Yhteispohjoismaisten merkkien sisärajossa todettiin myös vaikeuksia.
»Kansa» ei niin vain suostu muuntelemaan merkkejä, jotka se on oppinut
ja joihin se on tottunut. Pohjoismaiden kesken ei siis olla kovinkaan pit-
källä tässä asiassa.*

*Viittomakielen kansainvälistäminen on ollut esillä myös Kuurojen Maa-
manliitossa. Se on asettanut työtä varten erityisen toimikunnan ja jokai-
sessa maailmankongressissa on keskusteltu asiasta erityisessä komissiossa.
Tähän mennessä on ilmestynyt kaksi pientä vihkosta, joissa on ehdotukset
muutamalle sadalle kansainväliselle viittomamerkille. Suomi esitti vuonna
1963 Tukholman kongressissa, että ainakin sormiaakkosissa tulisi päästä
yhteisymmärrykseen ja teki ehdotuksen kansainvälisiksi sormiaakkosiksi.
Nämä ovatkin sitten hiukan muutettuina saatettu kaikkien maiden tietoon,
joten tässä on ainakin paperilla päästy eteenpäin.*

*Pohjoismaiden yhteistyötoimikunnan kokouksessa viime syksynä oli asia
jälleen esillä ja tällöin sovittiin, että nykytilanteen kartoittamiseksi ja
yhtenäistämismahdollisuuksien tutkimiseksi järjestetään ensi huhtikuun
10—14 päivinä erityinen seminaari Malminharjulla. Kustakin maasta osal-
listuu seminaariin enintään 5 edustajaa. Tarkoituksena on erityisesti kiin-
nittää huomiota sormiaakkosiin, lukuihin, viikonpäiviin, kuukausiin ja eri
maiden merkkeihin sekä uusiin viittoimiin.*

*On ilmeistä, että viittomakielen täydellinen yhtenäistäminen ei ole mah-
dollista. Tämä ei ehkä ole välttämätöntäkään. Nykyistä parempaan yhte-
näisyyteen on kuitenkin mahdollista päästä. Näyttää siltä, että Kuurojen
Maailmanliiton aloittamaa työtä ja linjaa tulee jatkaa. Sopiviksi koettuja
ja myös käytössä olevia merkkejä tulee levittää eri maihin maailmanliiton
painattamien vihkostojen kautta. Näin päästäneen eteenpäin pikku hiljaa.
Kansainvälisten kosketusten lisääntyminen auttaa tässä työssä.*

*Voidaan luonnollisesti myös kysyä, onko viittomakielen kansainvälistä-
minen yleensä tarpeen. Vaikkakaan viittomakielellä ei koskaan voitane
keskustella tieteellisissä kongresseissa ja vaikka siinä aina tulee olemaan
puutteita, antaa se kuitenkin mahdollisuuksia kuuroille kautta maailman
kommunikoida toistensa kanssa vapaamuotoisella tasolla ja myös omissa
kokouksissaan. Tämäkin on jo paljon ja sen vuoksi yhtenäistämistyötä
kannattaa jatkaa.*

R. Savisaari

Malminharjun nimikkohuonekeräys

Kuurojen Liiton syksyllä vihityn ja käyttöön otetun Malminharjun kurssikeskuksen päärakennuksen sisustus ja kalustus oli kustannettava lainavaroin, jotka näin lisäsivät rakennuksen liitolle aiheuttamaa taloudellista rasitusta.

Voidakseen tältä osin mahdollisemman lyhyessä ajassa vapautua rasitteesta järjestää liitto vuoden 1972 aikana sisäasiainministeriön luvalla koko maassa, lukuunottamatta Ahvenanmaan läänii, yhteistyössä jäsenyhdistystensä kanssa rahan-keräyksen 2.000 numeroidulla listalla.

Liiton jäsenyhdistykset jaetaan Malminharjun päärakennuksen 10 majoitushuoneen mukaan 10 piiriin, jolloin kullakin piirillä on, kerättyään omalla alueellaan ja oman piirin nimiin tavoitesumman 2.000 mk, oikeus saada yksi näistä majoitushuoneista piirinsä nimikkohuoneeksi. Nimikkohuoneelle annetaan sen maakunnan nimi, jonka alueella kysymyksessä olevan piirin yhdistykset, nuortenkerhot jne. pääasiallisesti sijaitsevat. Epätasaisten jäsenmäärien ja toimintamahdollisuuksien takia ei tarkkaa maakuntarajaa ole piirien suhteen katsottu olevan oikeudenmukaista noudattaa.

Alustava piirijakoehdotus on seuraava:

Pohjola. Rovaniemi, Kemi, Oulu, Haapajärvi ja Kajaani.

Pohjanmaa. Kokkola, Pietarsaari, Vaasa ja Seinäjoki.

Savo. Iisalmi, Kuopio, Savonlinna, Mikkeli ja Varkaus.

Keski-Suomi. Keski-Suomi, Säynätsalo, Kuulovikaisten Lasten Tuki.

Karjala. Imatra, Lappeenranta, Joensuu ja Lieksa.

Kymenmaa. Lahti, Kotka, Inkeroinen ja Kouvola.

Häme. Tampere, Riihimäki, Hämeenlinna ja Forssa.

Uusimaa. Helsinki, Kerava, Länsi-Uusimaa ja Ävik.

Varsinais-Suomi. Turku ja Salo.

Satakunta. Pori, Vammala, Rauma ja Vakka-Suomi.

Kunkin piirin alueella toimivat nuortenkerhot, urheiluseurat, muut kerhot ja yhdistykset osallistuvat keräykseen piirinsä puitteissa.

Nimikkohuone ei velvoita jatkuvaan huolenpitoon, mutta piireillä on siihen oikeus. Asianomaisilla yhdistyksillä on myöhemmin oikeus lahjoittaa nimikkohuonettaan var-ten tauluja, kirjoja, ryijyjä tms. — ottaen huomioon hyvän maun ja muun kalustuksen.

Tarkemmat ohjeet ja keräyslistat lähetetään yhdistyksille helmikuun aikana.

Hupaisa väittely

tai jatkoromaani tänäkin

Norjalaisessa kuurojen lehdessä Döves Tidsskrift oli ilmoitus lapsen syntymästä. Näin: Opettaja Odd K. Jenssen on saanut pojan. Hänelä on ennestään kaksi tyttöä.

Seuraavassa numerossa kysyy nimimerkki Ove M. K. huolestuneesti: Etsintäkuulutus! Mitä rouvalle tapahtui??? Tai opettajako synnytti??

Lehden toimittaja samassa numerossa: Olen myös sitä mieltä, että asia pitää selvittää. Kuurojenopettajat ovat merkittäviä ihmisiä, mutta onhan heidänkin pystyvyydellään rajansa. Pyydämme arvoisaa hallituksenjäsentä Reidun Veddengia tiedoittamaan meille onko rouva Jenssenillä myös osuutta tähän tapahtumaan vai onko kysymyksessä ihme.

Seuraavassa lehden numerossa ilmoittaa Reidun Veddeng: Meillä Trondheimissä asianlaita on sama kun muualla Norjassa, naiset vain saavat lapset. Mutta kuitenkin isät saattavat sanoa: »Olen saanut pojan». Jonain kauniina päivänä sinäkin Ove M. K. sanot: »Olen saanut pojan», ja lyöt itseäsi ylpeästi rintaan. Vaikka et itse ole synnyttänyt. Mainitsimme Odd K. Jenssenin koska tunnemme hänet paremmin, ja kuurojenkoulun opettajahuoneessa takuulla sanottiin: Jenssen on saanut pojan.

Lehden toimittaja: Asia on nyt selvä, mutta olemme hiukan pettyneitä siitä, että emme saaneet tietää rouva Jenssenin etunimeä. Toivottavasti lukijamme pitävät kiinni periaatteesta, että naimisissa olevat naiset ovat myös muuta kuin miehen lisäksi. Ja toivomme myös, että Reidun Veddeng tänä uutena vuotena olisi vähemmän vaatimaton oman sukupuolensa puolesta.

Vielä eräs kirjoittaja samassa numerossa: Ei ole tapahtunut ihmettä Trondheimissä. Opettaja Jenssen ei ole itse hankkinut lasta. Minulakin on luonnollinen osani tässä kunniaassa. Kiitän herra Ove M. K. siitä, että hän muisti minuakin. Terveiset, rouva Jenssen.

Ja sitten toimittaja: Tämän nykyään maailmankuulun rouva Jenssenin nimi on ASA. Loppu.

Sylvian mietteitä

On aamu, uudenvuoden aamu.

Heräsin tänä aamuna aikaisin.

On aamukahvin aika. Asetan pannun pikaliedelle. Ajatukseni lentävät menneissä vuosissa, elämän eri kuvioissa. Kohdistan katseeni samalla johonkin työhön. Tämä työ, jota rakastan, tasoiittaa mieltäni ja antaa jotain.

Kahvi porisee nopeasti kiehumapisteeseen, nopeammin kuin puuliedellä, jossa kylläkin pannunkylki nopeasti nokeentuu, mutta puuliedellä keitetty kahvi on sittenkin maistuvampaa.

Ryöstän kahvia kupin toisensa jälkeen, tänä aamuna kahvi maistuukin hyvältä. Mieleni alkaa virkistyä, ajatukseni tuntuvat täyttävän joka solun, suurenevat suurenmistaan kunnes saan aiheen kirjoittaa jotain.

Piirrän eteeni kuvioita menneistä päivistä, kuukausista. Elän uudelleen jokaisen päivän kerrallaan, elän yhdistystoimintakauttani, elän mökkihöperön elämäni, elän ystävieni kirjeet, niiden sisällön, surut ja ilot, elän lapsieni läheisyyden.

Erotan jokaisen päivän erikseen, erotan jokaisen sanan ja ajatuksen.

Muistelen menneen vuoden päivien sarjaa, etsin rikettä elämäni arjesta.

Olenko tehnyt niinkuin piti tehdä.

Olenko oikein täyttänyt velvollisuuteni.

Jokainen eletty päivä nousee ajatuksiini sellaisena kuin olen sen kokenut.

Samalla palaa mieleeni viime kuukauden tapahtumat. Erään uuden ystävän kellanvihertävä kirjekin. Kirje, joka sattumalta kuin taivaan lahjana tuli vuoden päätökseksi.

Sellaista kirjettä olinkin odottanut, mutta en ollut uskoa silmiäni saadessani sen.

Kirjeet lähentävät ihmisajatuksia, ihmiset löytävät oman avautumisiensa.

Elän ajatuksissani menneen jouluviikon vieraalla maalla, mutta silti omieni läheisyydessä, elän matkani Bore ja Floria laivoilla, elän postin

MERKKIPÄIVÄ

SIGURT MÄNSSON

80-VUOTIAS

80 vuotta täyttää helmikuun 29 päivänä Sigurd Månsson Helsingissä. Iloisena ja avoimena ihmisenä Sigurd Månsson on viettänyt monta »tasaista» juhlapäivää ystäviensä keskuudessa. Mutta jos matemaattisesti laskee hänen ikänsä tulee mielteliääksi. Jos on syntynyt karkauspäivänä 29. helmikuuta, on syntymäpäiviä ollut vain joka neljäs vuosi ja se selittää tämän solakan nuorukaisen vilkasta luonnetta ja iloista mieltä.

Sigurd Månsson kävi kuurojenkoulua Pietarsaareissa ja Porvoossa. Vuonna 1912 hän tuli Helsinkiin Ota-va Oy:n palvelukseen. Taitavana kirjansitojana hän nousi esimiehen asemaan ja alkoi opettaa ja neuvoa uusia tulokkaita, jotka olivat tieteen-

tuoman kirje- ja korttikasan antaman mielihyvän, elän jokaisen ystäväni jouluonnittelun. Erityisesti muistan Laina Vainolan lähettämän kortin ja samalla muistan jälleen Kuurojen Päivän pääjuhlan, muistan juhlien jälkeisen masentuneisuuteni kunnes eräs kirje ikäänkuin nosti ahdingosta.

Niin, ihminen kokee elämässään kaikenlaista. Kuvio piirtyy kuvios- ta kuvioon kunnes häipyvät tämän päivän toiveisiin.

Toiveita on ihmisillä monia, täytyneitä ja täyttymättömiä. Yksi ainoa toiveeni on palata jälleen samoilte radoille, rauhallisimmille teille, minkä ihminen voi saavuttaa antamalla itsestään, pyytämättä muuta kuin pääsyä paluutielle. Tielle, jonka hän tuntee omakseen, elämänsä ihanteeksi.

Sylvia

UUSI KONSULENTTI

HELSINGIN PIIRIN KUUROJENKONSULENTTI sosionomi Aira-Liisa Roiha on tavattavissa Kuurojen Liiton toimistosta tai os.: Kaivokselantie 4 B 48, 00440 Helsinki 44, puh. 432 661.

85 VUOTTA

Mathilda Ranta maaliskuun 10 päivänä Helsingissä.

75 VUOTTA

Anna Niskala maaliskuun 1 päivänä Oulussa.

70 VUOTTA

Lempi Lindholm maaliskuun 8 päivänä Helsingissä.

60 VUOTTA

Sulo Laitikas helmikuun 26 päivänä Riihimäellä.

kin kuulevia. Palveltuaan yli 50 vuotta hän ryhtyi vapaaherraksi. Muistoksi tästä työsuhteesta hänellä on Keskuskauppakamarin ansiomitaleja, viimeinen on kultainen.

Helsingin Kuurojen yhdistyksessä Sigurd on ollut mukana 60 vuotta. Hän käy säännöllisesti tänäkin päivänä seuraamassa asioitten kulkua ja äänestämässä tärkeistä asioista, jotka ovat esillä. Vuonna 1912 hän perusti shakkikerhon toimien monta vuotta kerhon puheenjohtajana. Nyt hän on kerhon kunniapuheenjohtaja. Raittiusseura Surdissa hän oli varapuheenjohtajana ja johtokunnan jäsenenä. Kirkkoneuvostossa hän toimi varapuheenjohtajana ja on monta vuotta ollut kirkkoisäntänä. Nuoruudessaan hän osallistui teatteri- ja kansantanhutointaan. Ja varsinkin laulujen esittäminen oli hänen valttinaan. Meitä on monta, jotka vielä muistamme miten hän esitti Runebergin Sotilaspojan. Se on loistava esitys, temperamenttia, puhdasta ja kaunista viittomista.

Nykyään Sigurd valmistaa ryijyjä, valitsee värit ja ompelee ne itse. Suuren osan hän luovuttaa Kuurojen lähetykseen, Kerenin koulun hyväksi. Mieli- pidä Sigurd Månssonista ystävien kesken on: hän on herrasmies parhaassa mielessä, kohtelias ja huomaavainen. Juhlapäivänsä hän viettää lasten ja lastenlastensa parissa. Lapset ovat valinneet jokainen oman hoivaavan ja auttavan ammatin. Nils, pastori, on kirjoittanut usein kuurojen lehtiin ja saarnaa kuuroille heidän omalla kielellään. Sven on puutarhurina ja Else sairaanhoitajana. Onnea ystäväille!

R. S—s.

ANTON HELLÖRE
60-VUOTIAS

Helmikuun 27 päivänä täyttää kiillottaja Anton Viktor Hellöre 60 vuotta Pietarsaassa. Hän on syntynyt Pedersöressä ja käynyt Porvoon Kuurojenkoulun. Pietarsaassa hän on toiminut kuurojen järjestöelämässä monella sektorilla. Pietarsaaren Kuurojenyhdistyksessä hän on toiminut puheenjohtajana 22 vuotta, varapuheenjohtajana 10 vuotta ja sihteerinä 2 vuotta. Pietarsaaren Kuurojen Urheiluseura Pellaksessa hän on toiminut varapuheenjohtajana 2 vuotta, sihteerinä 5 vuotta ja johtokunnassa 2 vuotta. Pietarsaaren Kuurojen Shakkikerhon varapuheenjohtajana hän oli 2 vuotta, sihteerinä 2 vuotta ja johtokunnan jäsenenä 2 vuotta.

Anton Hellöre on pidetty ystävien ja työtoveriensa piirissä. Hän hoitaa omaa taloaan, kesähuvilaansa sekä Kuurojenyhdistyksen urheilumajaa.

MARIA LAVIKAINEN
50-VUOTIAS

Helmikuun 9 päivänä täyttää rouva Maria Lavikainen, o.s. Kaikko 50 vuotta Joensuussa. Hän on syntynyt Viipurissa, käynyt Kuopion kuurojenkoulun. Koulun jälkeen hän työskenteli kotitilallaan Värtilässä, josta avioiduttuaan muutti Joensuuhun. Joensuussa hän on toiminut vuosia Joensuun Seudun Kuurojenyhdistyksen johtokunnassa mm. sihteerinä.

Lämpimät onnittelut 50-vuotiaalle ystävällemme.

Pyhäpäivän palsta

Kallis tarjous.

»Älä siis häpeä todistusta Herras-tamme.» 2. Tim. 1: 8.

Ellet nyt varsin häpeä, ehkä pidät Jumalan sanaa halpana, et katso sen olevan nyt niin tärkeä asia, että sentakia pitäisi lukea hartauskirjoituksia, vieläpä käydä kirkkopäivillä. Mutta erehdyt raskaasti, hetkenä jona et luule, olet kykenemätön Jumalan sanaa etsimään, tulee ylitsepääsemätön este elämääsi, et kertaikkiaan pysty mihinkään autuuteksi varmistamiseen. Halpana pidetty Jumalan Sana ei ole kätkeytynä sydämeesi, olet ilman Jumalan Sanaa matkalaisena kuluttanut aikaa si moneen turhaan touhuun, kun ei ole Sanaa ei ole elämää. Pesulaan viedään likapyykki, en ole kuullut että joku olisi pyykeineensä palautettu likaisuuden johdosta, vaan kaikki on otettu vastaan. Puhdasta käyttöpyykkiä ei ole kenelläkään, jokaisella on likapyykkinsä. Samoin on meidän ihmisten kanssa, jokaisella on sydämensä hengellinen tila kelvoton ja tarvitsee Jumalan Sanaa iloksensa ja virvoitukseksi. Jeesus suorittaa tämän puhdistuksen kertakaikkisena sovituksena, Golgatan ristillä hän on suorittanut tämän meitä varten, nyt Hänen Sanaansa on meissä ja kenellä ikinä on Jumalan sana sydämessänsä, hänessä on elämä, tuli tämän maallisen vaelluksen aikana mikä tapaus tahansa me kannamme Kristuksen elämää itessämme, ja sen varassa pääsemme Jumalan valtakuntaan.

MARTTA NIEMISEN
VIIMEINEN MATKA

Martta Niemisen siunaustilaisuuteen 4.12. 1971 Halikon kirkossa saapui, huolimatta siitä että tilaisuus oli tarkoitus suorittaa hiljaisuudessa, paljon vainajan sukulaisia ja ystäviä, mm. Helsingistä HOK:n ravintolan emäntä ja työtovereita, saattamaan Marttaa viimeiseen lepoon. Pastori Eino Savisaaren pitämän tunnelmallisen siunauspuheen jälkeen omaiset ja ystävät lasivat seppeleensä ja kukkavihkonsa, jotka peittivät arkun.

Siunaustilaisuuden jälkeen saattojoukko kokoontui Hajalaan vainajan kotiin viettämään muistohetkeä.

Todella Jumalan Sana on silloin kallis aarteemme, kun hapuillen ja kilvoituksin otamme sen aina harjoitukseemme, olemme Elämän omat, Kristus on meissä ja me Hänessä. Kuolemakaan ei pysty silloin eroittamaan. Kun me näin olemme saaneet maistaa kuinka kallis ja suloinen on Jeesuksen sovinto meitä varten valmistettu, emme häpeä, ja kun Jumala on sanansa kautta saanut meidät hereille, me tosiaan iloitsimme hänen lahjastaan.

Niin nuorten kuin vanhempienkin haluttomuus osallistua kirkkopäiville todistaa, että asia ei ole kirkastunut meille vaan on peitossa. Mutta kiitos Jumalalle, että hän poistaa sydämistämme epäuskon peitteen ja järjen esteen ja vapauttaa sen vastaanottamaan Jumalan Sanan suuren lahjana. Tässä tapahtuu Jumalan suuri ihme, Pyhän Hengen lahjatyö kun Hän rupeaa todistamaan Jeesuksen sovintotyöstä. Aloite on Jumalan kädessä, mutta pitää olla molemminpuolin tahto, minä tahdon tulla Isäni tykö, silloin Hän ei aja meitä ulos vaan ottaa tykönsä kuten rakas isä armasta lastaan, armosta ja ilosta. Sinulle kirkastuu Jumalan suuri rakkaus, jota et voi vähätellä, vaan se vetää sinut puoleensa ja sinun kauttasi myös lähimmäisesi. Katso vain elämäsi kulkua niin huomaat kuinka Jumala on puhutellut sinua jonkun läheisen ystäväsi kautta hyvin voimakkaasti.

Hän kutsuu sinua silloin seuraamaan Häntä, sinua varten on oma työpaikka Jumalan elovainiolla, ja eloa on paljon mutta halullisia ja ahkeria hyvin vähän, ja vähän on se mitä voimme tehdä, siis tehkäämme se vähän mikä meille on uskotu, nyt kun elon aikaa vielä on ja hetki ja mahdollisuudet meidän käsissämme. Sillä kauan ei näitä hetkiä ole, aikaa kuluu joutuisasti, mutta parasta on käyttää se Jumalan johdatuksen alla. Ja varmasti hän avaa tiemme ja valmistaa ne teot, jotka hän uskoo meidän tehtäväksemme. Ja Hän on siunaava runsaasti ja luvannut tehdä jopa laupeuden tuhansille, se on valtava siunaus. Käykäämme Hänen siunattavaksi ja pyytäkäämme päästä Hänen suosioonsa, että saisimme Hänen armonsa runsautta ja siten vahvistaisimme itsemme ja läheisemme kilvoituksen tielle.

Reino Grev.

KIRJEENVAIHTAJILTA

HKY:n alaostojen tietokilpailun voittanut Naiskerhon joukkue Solveig Karilas, Astrid Örn ja Helmi Tolvanen vastaanottamassa pokaalia yhdistyksen puheenjohtajalta Tosten Rikströmilä.

Kesäistä rauhaa Suvipirtillä.

Lastuja Helsingistä

Vuosi on jälleen vaihtunut ja clemme tallustaneet hyvän matkaa tätä vuotta uudet ajatukset ja uudet päätökset mielessämme. Kierros siis jatkuu kunnes kohtaamme seuraavan vuoden, jolloin jäämme taas miettimään ohi rientänyttä elämää ja niitä hyviä päätöksiä, joita ehkä ei ole tullut toteutetuksikaan.

Tässähän piti Helsingin kuulumisia hakata. Aivan tuli mieleeni, ettei Hesasta ole koko viime vuoden aikana »lastuja» lennätetty kuin vain ilmoitusten muodossa. Taitavat muualla ajatella, että pääkaupungissa nukutaan. Ei, kaukana siitä, vain laiskamato on iskenyt Hesän kirjeenvaihtajiin. Kyllä täällä jotain on puuhattu, kuten lehti-ilmoituksista saattaa todeta. Täydessä touhussa oltiin koko vuoden aikana yhdistyksen kuin myös sen monien alaostojen piirissä. On pidetty monet illanvietot, shout, pikkujoulet sun muut. On koettu paljon myötätuulta ja vähän vastatuultakin.

☆

Perinteellisen äitienpäiväjuhlan ohjelmiseen ja pullakahvitarjoiluun järjesti pirteä Nuorten kerho. Monet toveri-illat tietokilpailuineen ja muine ohjelmineen olivat nuorten omatoimisuuden osoituksena.

☆

Kamerakerhon filmi-illassa esitettiin mm. norjalaisia filmejä, jotka Osion kuurojen Kamerakerho oli ystävällisesti lähettänyt katseltavaksemme. Ne olivat hyvätaisoisia ja meillä oli paljon oppimista niistä. Monet näistä 11:sta filmistä olivat palkittuja pohjoismaisilla filmifestivaaleilla. Tipahtipa sitten viime joulukuussa Kööpenhaminassa pidetyssä pohjoismaisessa kaitafilmausmestaruuskilpailussa I ja II palkinnot suomalaisille. Ilman Kamerakerhon toimintaa olisi valokuvauksen ja kaitafilmauksen kehittäminen Suomessa nollapisteessä.

☆

Kamerakerhon toimesta järjestettiin juhannuksen aikaan ryhmämatka Tallinnaan. Rannalle jääneille kerrottiin, että Eestinmaan kuurot ystävät olivat joukolla satamassa suomalaisia vastassa ja pitivät suo-

malaisia hyvänä. Olihan veljesmaan kuuroille itselleen vaihtelua ja piristystä elämäänsä saada kosketusta meikäläisiin.

☆

Naiskerhon kevätkauden illanvietossa esitettiin liikuntaohjelmaa. Noin puolentunnin kestävä äiti-lapsijumppa oli viehättävää katsella. Voimistelunopettaja Paula Kihlman pikku Vivecansa kanssa antoi näytöksen miten äiti-lapsijumppa voisi olla piristävää ja innostavaa yhteisvoimistelua. Sama esitys on ollut TV:ssä pari kolme kertaa. Eläkeläisten voimisteluesitys rva Linkon johdolla antoi virikettä. Vanhatkin tarvitsevat kuntovoimistelua. Vielä antoi jumppanäytöksen eräs kuuleva naisvoimisteluryhmä. Tästä kaikesta kiitos Realle jumppaohjelman aikaansaamisesta. Tertun koululaisporukka esitti pirteän värikään liikuntaohjelman erilaisine heilistimineen.

☆

Naiskerhon opinto- ja tutustumismatka Rajamäelle Työtehoseuran kodin koneiden ja kotityömenetelmien esitystilaisuuteen järjestet-

tiin keväällä. Nykyaikainen kotityö on muuttanut helpommaksi uusien Työtehoseuran kehittämien menetelmien ansiosta. Esim. kallista mankelia voi kotona korvata rullausmenetelmällä. Rullat voivat olla muovista tehtyjä putkia. Lakana siinä kuivuuksaan siliintyy.

Toinenkin bussiretki tehtiin kesäkuun 13 pnä Tampereen kuurojen kesäkotiin Sorvaan. Pieni, mutta kodikas on tamperelaisten kesäpaikka.

Hernesopat popsittiin ja kahvit päälle hörpittiin. Koleasta säästä huolimatta osanottajat olivat tyytyväisiä retkeen, kerrottiin »rannalle» jääneille, allepainetullekin. Retkeäisten puolesta kiitokset tamperelaisille ja tervetuloa ensi kesänä vastavierailulle Suvipirttillemme.

✱

Suurena ilon aiheena oli yhdistyksen ja Urheiluseura Heron yhteisen kesäpaikan osto. Yhdistyksen kesäkotia Koivuranta rantapalstoinen Soukassa (Sökössä) saatiin heti kaupaksi naapurin huvilan omistajalle kesän kynnyksellä, joten uusi kesäviikkopaikka Suvipirtti kauniin Hiidenveden rannalla Röylässä saatiin ostettua juuri kesäsesongin alkaessa. Yli 7600 m² tontilla on kaksi rakennusta ja idyllinen sauna rannalla. Romanttisessa tuparakennuksessa on ruokailuhuone baareineen ja toimistohuone. Toisessa uuden ajan tyyliisessä rakennuksessa on makuuhuone, johon mahtuu 10 henkeä nukkumaan ja emännän huone sekä keittokomero, jossa lomanvietäjät voivat omaa ruokaansa keittää. Saunassa taas on vielä tilava saunakamari, johon perhe voi majoittua. Rannalla on ihana terassi kukkaistutuksineen. Pitkin kesää on Suvipirtti vetänyt jäseniä ja muita vieraita kuin soke-ripala karpäsiä. Sen tilavalla pihamaalla liikkui tai istuskeli vanhoja ja nuoria kaikessa sovussa. Yhteiskeräyksellä jäsenten keskuudessa saatiin kukkia rannalla olevan terrassin kaunistukseksi ja pari puutarhakalustoa päivänvarjoineen pihalle ja terassille. Matkan pituudesta (52 km) huolimatta kaikki olivat iloisia ja tyytyväisiä uudessa kesäpaikassa. Tosin joukossa oli joku murisi, joka kehui Koivuranta paremmaksi, koska se on lähempänä Helsingin. Pölyisen autotien ja saatuneen uimarannan vä-

lissä ollut Koivuranta ei enää viimeisinä vuosina vetänyt kuuroja. Kukapa enää viitsisi hakea juomavettä kilometrin päästä. Sitä paitsi Soukassa rakennettavat kerrostalot uhkaavat lähestyä Kovurannan rauhaa. Siksi hesalaiset kuurot katsoivat viisaammaksi pyyhkiä Koivurannan tomut jaloistaan.

Heron maja Lepsämäessä odottaa vielä ostajaa. Siinähan on pieni »vastatuuli». Halvalla ei hyvää tonttia myydä. Siksi Heron isokenkäiset kaukokatseisuudessaan sanoivat: ei vielä, odotetaan kevääseen. Siihen mennessä toivottavasti tuuli kääntyy myötäpäivään.

✱

Syyskuussa olivat ne jännittävät HKY:n alaostosten väliset tietokilpailut Vaasan yhdistyksen lahjoittamasta pokaalista. Ennen viimeistä kysymystä Naiskerho ja Nuorten kerho olivat tasoissa kunnes Naiskerhon oikea vastaus viimeiseen kysymykseen vei Naiskerhon kärkejälle, saaden kiinnityksen kierto-kaaliin vuodeksi haltuunsa. Tässä voittaneessa porukassa hieroivat nystyritään rouvat Astrid Örn, Solveig Karilas ja neiti Helmi Tolvanen, oikeita vastauksia oli 8. Kame-rakerho, jolla viime vuonna oli kiinnitys pokaaliin, jäi 5:lle sijalle.

✱

Itsenäisyyspäivän aattona pide-tyissä myyjäisissä myyntipöydät notkuivat tavaroiden runsaudesta. Väkeä virtasi ja rahaa kertyi runsaasti HKY:n omakotitilille. Arvat menivät kuin kuumille kiville ja kirpputorin ympärillä oli vilskettä. Käsitöillä oli hyvä menekki. Kiitos ahkerien naisten, joiden näppärissä sormissa syntyivät somat käsityöt ja monien jäsenten, jotka kantoivat yhteiseen kekkoon tavara- ja leivonnaislahjoitusten muodossa.

✱

Tämän lehden painoon mennessä on Helsingin yhdistyksen piirissä monet vuosikokoukset pidetty. Uusi, toivottavasti aktiivisemmin voimin, toiminta eri ympyröissä aloittaa vuoden kierroksen. Jäljestäpäin kuuluu.

Ar.

TÄÄLLÄ KOTKA

Alkanut vuosi on yhdistyksellemme merkivuosi. Yhdistys perustettiin v. 1907, joten tänä vuonna tulee 65 vuotta täyteen.

Viimeinen elossa ollut perustajajäsen, Malviina Lindén, kuoli viime vuoden loppupuolella Ävikissä. — Yhdistyksessä toimii edelleen jäseniä, jotka jo vuosikymmeniä ovat olleet mukana yhdistystoiminnassa. Esim. rouva Olga Mattila liittyi jäseneksi v. 1916 ja on niin ollen toiminut 56 vuotta! Rouva Mattila nähdään edelleen pirteänä yhdistyksen tilaisuuksissa. Hänellä on usein mukana kaksi virkeää pojantytärtä. Pirteästi toimii edelleen myös rouva Alma Santaaja, joka on ollut yhdistyksen jäsenenä 44 vuotta. Rouva Santaajaa kaksi vuotta kauemmin on jäsenenä ollut rouva Lydia Tapper. Hän ei pitkään matkan takia voi kovin usein olla mukana, mutta silloin tällöin näemme vielä häntäkin.

Maanviljelijä Toivo Kaukiainen on antanut tärkeän panoksen yhdistyksen toiminnalle olemalla 23 vuoden ajan erilaisissa luottamustehtävissä yhdistyksessä. Puheenjohtajana hän on toiminut kaikkiaan 4 vuotta. Par-

ILOISEN YLLÄTYKSEN

aiheuttivat turkulaiset sähköliik-keet lahjoittamalla Turun Kuurojen yhdistykselle väritelevision. Yllätys oli täydellinen, siitä ilmoitettiin Kuurojentalon vahtimestarille hie-man ennen joulua ja vahtimestari oli epätoivon partaalla kun ei tiennyt miten saisi johtokunnan jäseniä kiinni. (Näköpuhelin, missä viivyt?) Keksi sitten soittaa rakennusmestari Arasolalle ja Arasola pani tuulemaan ja niin saatiin muutamia johtokunnan jäseniä Kuurojentolalle vastaanottamaan suurenmoista lahjoitusta. Kahvitarjoilukin saatiin järjestettyä.

Arvata saattaa, että kaikki turkulaiset kuurot nyt tuntevat mitä suurinta sympatiaa turkulaisia sähköliikkeitä kohtaan. Tämä yllättävä lahjoitus osoittaa, että maailmasta löytyy hyväntahtoisuutta ilman omanvoitonpyyntiä, mikä lämmittää sitäkin enemmän, kun se tulee täysin odottamattomalta taholta.

Markuksentytär

haillaan hän hoitaa varapuheenjohtajan ja rahastonhoitajan tehtäviä.

Nuoremasta päästä mainittakoon Asta Hannula ja Hannele Virolainen, jotka ovat olleet jäsenenä 3—4 vuotta. Molemmat ovat parhaillaan johtokunnan varajäsenenä ja ovat niin ollen saaneet tuntuman toimihenkilöiden tehtäviin. He ovat saaneet olla läsnä kokouksia seuraamassa. Molemmat neitokset harrastavat voimistelua, he ovat »Tähden» naisvoimistelujoukkueessa. Asta Hannula on aikaisemmin harrastanut balettia ja kouluaikanaan hän oli kuurojen voimistelujoukkueen mukana Moskovassa. Hannele Virolainen opiskelee englantia yhdistyksen opintokerhossa.

Yhdistyksen toiminta on kuluneena syksynä ollut melko hiljaista. Tämä johtuu valtakunnallisen juhlan vaatimasta ponnistuksesta, joka sitten aiheutti lepotaun muussa toiminnassa. — Urheiluseura »Tähti» sensijaan on toiminut vilkkaasti. Tapasin seuran puheenjohtajan, Kalevi Saarisen, joka oli kovasti tyytyväisen näköinen.

Viime syksyyn saakka seuralla ei ollut minkäänlaisia tiloja sisäharjoituksia varten, mutta syyskauden

alusta lähtien saatiin kaupungilta harjoitusvuoro. Niinpä »Tähden» jäseniä kokoontuu joka perjantai Hovinsaaren kansakoululle, jonka voimistelusalali on seuran käytössä kahden tunnin ajan. Tämä on melkoinen edistysaskel. Tietääkseni ei kaupungin urheiluvirasto ole aikaisemmin edes kysynyt, tarvitsevatko kuurot salivuoroa.

Täällä Kotkassa ilmestyy kaksi sanomalehteä. Molemmat ovat kiitettävästi suhtautuneet kuuroihin ja julkaisseet runsaasti kuuroja koskevaa aineistoa. Silloin tällöin pistää silmään kuitenkin lipsahduksiakin. Tällainen sattui taas 12.1., jolloin »Eteenpäin»-lehti otsikoi (väliotsikko) »Kuin kuuromykkä». Otsikko on lehden toimittajan mutta sanat on lausunut psykologi Kaarina Suonio (tuttu televisiosta). Muistaakseni Kaarina Suonio on Työterveyslaitoksen psykologina. Kirjoituksessa käsitellään melua ja sen kuulolle aiheuttamia haittoja. Joka kolmas melutyössä oleva on huonokuuloisen. »Melutyössä ihmiset eivät voi puhua. Näin ollen ihminen on melutyössä kuin kuuromykkä», sanoo Suonio. Ilmeisesti meidän on vähän valistettava psykologi Suoniota. Vertaus ei ole niin osuva, kuin hän

TV-ssä nähtyä

Joulun tienoilla katselin paljon televisiota. Tapaninpäivänä tein oman katseluennätykseni: katselin ohjelmia klo 13:sta myöhään iltaan.

Tapaninpäivänä esitettiin mm. osa elokuvasta »Sota ja rauha». Tämä elokuva kokonaisuudessaan oli-kin joulunajan parhaimpia ohjelmia. Suuret joukkokohtaukset oli kuvattu taitavasti, mutta myös yksityisiä henkilöitä ja Venäjän luontoa mielinpainuvalla tavalla. Erikoisesti Borodinon taistelu ja Moskovana palo jäivät mieleen.

Tapaninpäivän ohjelmaan kuului myös »Ashtonin perhe». Tätä sarjaa katselee oikein mielellään, koska juoni ei mene mahdolltomuuksiin. Alkuperäisessä käsikirjoituksessa ei Margaret kuulemma alkanut

luulee. Sitä paitsi, kuurot voivat mainiosti keskustella melussa. Kaksi kuulevaakin voi viittomakieltä käyttäen keskustella vaikka minkälaisessa melussa.

Kotkan kirjeenvaihtaja

NUORTEN PALSTA

PAASIAISENA LAPPIIN

Liiton nuorisotyötoimikunta järjestää yhteistyössä Lapin Kuurojenyhdistyksen kanssa

HIHTOLOMALEIRIN

Yllästunturilla 30.3.—3.4. 1972

Majoitus järjestetään Kolarissa täysihoidolla. Huom! Osanottajat vakuutetaan tapaturman varalta.

Osanottomaksu on vain 76 markkaa, mikä on maksettava liiton postisiirtotilille n:o 68 25-9 ilmoittautumisen yhteydessä.

Ilmoittautuminen 15.3. mennessä os.: Suomen Kuurojen Liitto r.y., Liisankatu 27 E 10, 00170 Helsinki 17.

Ilmoittautukaa ajoissa, sillä osanottajat otetaan ilmoittautumisjärjestyksessä, jos maksimimäärä tulee ylitetyksi.

Kuljetus järjestyy samoin kuin viime vuonna linja-autolla.

Liiton Nuorisotyötoimikunta

KILPAILUKUTSU

Suomen Kuurojen Liiton nuorisotyötoimikunta järjestää

KERHOJEN KESKEISEN TOIMINTAKILPAILUN

Palkinnot: I 500, II 300, III 200 ja IV 100 mk.

Kilpailuun saavat ottaa osaa kaikki Kuurojen Liiton alaisten yhdistysten nuortenkerhot ja nuortenpiirit. Kilpailussa noudatetaan vahvistettua pistelaskujärjestelmää, joka lähetetään kerhoille ja nuortenpiireille.

Ilmoittautumiset kilpailuun nuorisotyötoimikunnan sihteerille Nikolai Stefanoville, os.: Kristiinankatu 10, 53900 Lappeenranta 90.

Nuorisotyötoimikunta

NUORTEN KUUROJEN KRISTILLINEN VIIKONLOPPULEIRI

pidetään Porin seurakuntien leirikeskuksessa Junnilassa Reposaaressa maaliskuun 11—12 päivinä. — Tervetuloa!

odottaa vauvaa, mutta juoneen oli tehtävä tällainen turha mutka, koska Margaretia esittävä näyttelijätär alkoi odottaa.

Perinteiseen jouluaaton viettoon ei television katselu oikein ole tunnut sopivan, mutta ennen pitkää siitä tietysti tulee perinteeseen kuuluva. Ohjelmien pitäisi olla joulun henkeen erikoisen sopivia ja malliesimerkki tällaisesta oli Danny Kayen ja suomalaisten lasten yhteinen ohjelma. Se oli herttainen ja leppoisa, eikä millään tavalla latistanut tunnelmaa monien muiden ohjelmien tavoin, päinvastoin kohotti.

Garmisch-Partenkirchenin mäki-ikat kuuluvat joka vuosi uudenvuodenpäivän katseluohjelmaan. Ainahan mäkihyppyjä on mielenkiintoista katsella. — Erikoisen sopivia meidän kuurojen katsottavaksi ovat baletti ja taitoluistelu. Balettia näimme joulun tienoilla, (muistaakseni loppiaisena) ja taitoluistelua tammikuun puolivälissä. Jäätanssia olisin katsellut vaikka kuinka kauan, saksalainen sisaruspari oli aivan loistava. Tietysti sekä balettiin että taitoluisteluun kuuluu olennaisesti musiikki, mutta ilman sitäkin voimme nauttia katselusta. — Voimistelua katselisin myös mielelläni, mutta sitä näytetään kovin vähän.

EM-kilpailuista (yleisurheilu) esitettiin uusintavälähdyksiä. Täytyy sanoa, että Juha Väätäisen 10 000 metrin juoksua katselisi vaikka kuinka monta kertaa ja kummallista kyllä, siinä jännää koko ajan mukana, vaikka tietääkin lopputuloksen. Televisio-ohjaaja Raimo Piltziä, joka oli ohjannut tämän kilpailuista otetun filmin, pidetään Euroopan parhaana urheiluohjelmien tekijänä. — Katsomossa näkyi olevan myös kuuroja, koskapa sieltä näkyi palanen viittomakielistä juttelua.

Vaaliyönä piti television vaalivalvoжайsohjelma meidätkin hereillä. Vaikka siinä välillä puhuttiinkin paljon, tuli tulostaulukoita ja kuvia kuitenkin niin tiheään, että mielenkiinto säilyi.

Toivokaamme uudelta vuodelta paljon meille sopivia ohjelmia ja lisää tekstejä, ennenkaikkea uutisiin, ajankohtaisohjelmiin ja näytelmiin! Myös hartausohjelmia (viittomakielisiä) saisi tulla nykyistä enemmän.

Raija Nieminen

MOOTTORIPALSTA

KILPAILUKUTSU

UKM:n kansalliset jäärata-ajot pidetään helmikuun 5 päivänä klo 13.00. Ajopaikka ei tämän lehden ilmestyessä ollut vielä selvillä, mutta siitä ilmoitetaan HKY:n ilmoitustaululla, tai voitte tiedustella sitä HKY:stä. Osanotto on maksullinen. Autoissa pitää olla tavalliset nastarenkaat. HUOMIO. Ei ajeta ryhmäkilpailuna.

Ilmoittautumiset henkilökohtaisesti sihteeri Heikki Niemiselle kilpailupaikalla 2 tuntia ennen kilpailun alkua.

TERVETULO A

Uudenmaan kuurojen moottorikerho

MOOTTORI-ILTAMA

Samana päivänä klo 19.00 HKY:n huoneistossa. Ohjelmassa Filmit & Arvonta & Oluenjuonti & Tanssia & Makkaragrilli & Esitykset & Palkintojenjako.

TERVETULO A

Uudenmaan kuurojen moottorikerho

KILPAILUKUTSU

UKM:n kansainväliset jäärata-ajot pidetään helmikuun 27 p:nä klo 11.00 Hels. Työv. Moottorik. radalla Vartiokylässä, lähellä vuosaaren siltaa. HUOMIO. Ei ajeta ryhmäkilpailuna. Autoissa pitää olla tavalliset nastarenkaat. Ruotsalaiset kuurot luultavasti tulevat myös ajamaan. Ilmoittautumiset kuten edellä.

TERVETULO A

Uudenmaan kuurojen moottorikerho

MOOTTORI-ILTAMA

26 helmikuuta klo 19.00 HKY:n huoneistossa. Ohjelmassa Filmit & Arvonta & Oluenjuonti & Tanssia & Makkaragrilli & Palkintojenjako.

TERVETULO A

Uudenmaan kuurojen moottorikerho

Mietteitä ja mielipiteitä

REPOMIETTEITÄ

Kerran mietti repolainen:

Lapsenkengät jättää aika jo olisi, vaikka uudet varmaankin hetken puristaisi.

Jos suuta soittais vähemmän, varmaan silloin aikaan saisi enemmän.

Aarne Kettu.

SHAKKIA

KILPAILUKUTSU

Kansalliset pikashakkikilpailut järjestetään helmikuun 26 päivänä klo 13 Hämeenlinnassa Markkulantie 3 B. Sarjat: M-A. luokat 5×5 min. pikaturnaus, B-C. luokat 5×5 min. pikaturnaus. Ilmoittautumiset kilpailupaikalla tuntia ennen kilpailun alkamista.

Shakkiterveisin

Hämeenlinnan Kuurot
Shakkipojat.

Urheiluosastoon tarkoitetut kirjoitukset ja ilmoitukset on lähetettävä edellisen kuukauden 7. päivään mennessä os.: Kuurojen Lehti, Lokero 62, Hämeenlinna.

Tähdenvälejä urheilurintamalta

Ovella on

Seuraavat maailmankisat ovat jo hätkähdyttävän lähellä. Jo ensi vuonna. Malmössä heinäkuun 21—28 päivinä. Hyvin lähellä siis sekä ajassa että matkassa. Viimeksimainittu merkitsee huomattavasti pienempää matkabudjettia kuin v. 1965, jolloin piti lähteä Washingtoniin saakka. Nyt käydään vain lahden takana. Tarkoitus on myös, että jotain tuodaan kotiinkin.

Yleisurheilujain osalta pullat ovatkin hyvin uunissa. Jäljempänä olevasta maailmantilastosta löytyy ilahduttavan paljon tuttuja nimiä ja aivan kärkepäässä. Mutta tämä ei vielä merkitse yhtään varmaa mitalisijaa. Kisat ovat kerta kerralta kiristyneet ja Malmössä kilpailu on huippukireää. Mutta valmentajansa Harri Niemelän avulla pojat tekevät parhaansa jäljellä olevan puolen toista vuoden aikana. Niemelä on ottanut uusia kasvoja valmennusrenkaaseensa ja jos joku vielä kuvittelee, että urheilu on leikkiä, hänetä kyllä otetaan luulot pois.

Stipendejäkö

Urheiluliiton hallituksessa on mietitty mahdollisuuksia tukea urheilijoita taloudellisesti. Tässä ovatkin isommat liitot näyttäneet esimerkkiä ja jo viime vuonna kuului meidänkin liittomme piiristä ääniä: antaa pihvirahaa. Urheilija ei käytä ja kuluta pelkästään vain aikaansa, hän kuluttaa myös kampeita, varusteita ja energiaa. Viimeksimainittu on korjattavissa vain yhdellä tavalla: syömällä. Syöminen sen kun vain kallistuu.

SKUL:n hallitus on varovaisesti tuuminut, että jos jostain tulee yli-

määräistä rahaa, niin sitä on annettava juuri kisavalmennettaville. Mutta perusteet, annetaanko jokaiselle jonkinlainen stipendi heti vai maksetaanko »tapporahaa» maailman- ja Suomen ennätyksistä.

Johan tässä mennään ammatillisille linjoille, tuumii moni. Mahdollisesti. Mutta jos joku käyttää iltansa yli- ja sivutöihin ja nostaa siitä palkkansa, niin sama mahdollisuus on annettava myös urheilijoilla.

Voimistellenko kisoihin

Belgradin kisoista voimistelija-poikamme toivat joukkuehopeaa. Hyvä saavutus ja nyt uusien kisojen ollessa näköpiirissä on poikien silloinen valmentaja lehtori Tapio Hirsikangas ottanut yhteyttä liittoon ja tiedustellut ryhdytäänkö taa- sen valmentautumaan. Mikäs siinä, mutta nyt tulee mieleen ajatus, miksi valmennuksen pitäisi supistua vain turkulaisiin ympyröihin. On kai niitä voimistelijapoikia muualakin. Ainakin kuurojenkouluissa.

Jos nyt saisi aikaan yhteistyötä lehtori Hirsikankaan ja muiden koulujen voimistelunopettajien kanssa sekä täystehoisen harjoittelun käyntiin jokaisessa koulussa, saisimme ilmeisesti hyvän ja iskukykyisen voimisteluporukan Malmöön. Tyttöjäkään ei ole tarkoitus unohtaa.

Kirjoitellaan sinne, kirjoitellaan tänne ja katsotaan sitten.

Leiripinnarit kiinni

Hiihtäjien valmentaja Ensio Pystynen pisti vuoden vaihteen tienoissa pystyyn lumileirin Vuokatille.

KILPAILUKUTSU

SKUL:n hiihtomestaruuskilpailut järjestetään helmikuun 19—20 päivinä Hämeenlinnassa Aulangon retkeilymajan maastossa. Kilpailut ovat samalla karsinnat Pohjoismaisiin hiihtomestaruuskilpailuihin Oslossa.

Ohjelma:

Lauantaina klo 12. Yleinen, ikämiesten yli 35 v. ja nuorten alle 20 v. 15 km, poikien alle 18 v. 10 km ja alle 16 v. 5 km.

Sunnuntaina klo 10. Yleinen 30 km, nuorten alle 20 v. 3 x 10 km viesti, naisten ja tyttöjen alle 18 v. 5 km ja alle 16 v. 3—4 km.

15 km:n joukkuehiihdossa kilpailaan Turun Valppaan lahjoittamasta kiertopokaalista ensimmäisen keran. Joukkuehiihdossa huomioidaan kunkin seuran kolmen parhaan hiihtäjän ajat sarjasta riippumatta.

Nuorten viestissä kilpaillaan Topilan muistopokaalista, jota puolustaa Oulun Ryhti.

Ilmoittautumiset helmikuun 14 päivään mennessä os.: Hämeenlinnan Häli r.y., Lokero 62, 13101 Hämeenlinna 10.

Illanvietto 19.2. klo 19 Hämeenlinnan Kuurojenyhdistyksen talossa Markkulantie 3 B.

Hiihtoterveisin

Hämeenlinnan Häli r.y.

POHJOISMAISET HIIHDOT OSLOSSA

Pohjoismaiset hiihtomestaruuskilpailut järjestetään Oslossa helmikuun 25—27 päivinä. Kisojen ohjelmassa on yleinen 15 km, 30 km. ja

Kahdestakymmenestä kutsutusta saapui vain 7.

Eihän tuosta hiihtovalmennuksesta mitään tule, jos porukka ei halua tulla leireille.

Konsulien, tässä tapauksessa seurojen, tulisi valvoa, että leirille kutsutut myös lähtevät matkaan.

Seuraavana on pöytätennispelaajien leiri Malminharjulla 18—19.3. Pätevä valmentaja on hankittu. Yritetään myös pöytätenniskosketusta Ruotsiin kuluvan vuoden aikana. Siksi leirille kutsuttujen pitäisi myös leirille saapua. Oman itsensä, pelitaitonsa kehittämisen takia.

Tämä tällä erää.

Jari Nari

Parhaat yleisurheilutulokset v. 1971

100 m

1. Vesa Hannu, Wellas .. (SE) 11,1
2. Tapio Laine, Jalo 11,6
3. Eero Saarikoski, Wellas 11,8
Åke Uusimäki, Wellas 11,8
5. Kalevi Alajoki, Valpas 11,9
Aimo Hiekkänen, Valpas 11,9

200 m:

1. Vesa Hannu, Wellas 23,2
2. Tapio Laine, Jalo 23,3
Eero Saarikoski, Wellas 23,3
4. Timo Karvonen, Kunto 24,4
5. Aimo Hiekkänen, Jalo 24,7
6. Åke Uusimäki, Wellas 24,8

400 m:

1. Eero Saarikoski, Wellas 51,1
2. Markku Ventelä, Wellas 52,8
Timo Karvonen, Kunto 52,8
Aimo Hiekkänen, Jalo 52,8
5. Vesa Hannu, Wellas 53,4
6. Tapio Laine, Jalo 56,0
Åke Uusimäki, Wellas 56,0

800 m:

1. Timo Karvonen, Kunto .. 1.54,5
(ME)
2. Markku Ventelä, Wellas .. 2.01,9
3. Kauko Pekkala, Ryhti 2.03,0
4. Kari Saarikoski, Wellas 2.05,0
5. Kauko Kekälinen, Kunto . 2.06,0
6. Olli Lehti, Hero 2.06,3

3×10 km. viesti, nuorten alle 20 v.
10 km, naisten 5 km ja 3x5 km viesti.
SKUL:n hallitus on päättänyt lähettää kisoihin 3 miestä, 3 naista ja 2 nuorta. Hiihtomestaruuskilpailut Hämeenlinnassa ovat samalla karsinnat Oslon kilpailuihin. Joukkueen huoltajaksi on pyydetty voimopettaja Ensio Pystynen.

KILPAILUKUTSU

Kansalliset hiihtokilpailut järjestetään Kuopiossa Laivonsaaren maastossa maaliskuun 4 päivänä klo 13.

Sarjat: yleinen, ikämiesten yli 35 v. ja nuorten alle 20 v. 15 km. Kilpailaan sarjasta riippumatta Väinö Pellin lahjoittamasta kiertopokaa-lista. Naisten 5 km.

Ilmoittautumiset 28.2. mennessä os.: Pekka Viinikainen, Lönnrotinkatu 14—16 B 11, 70500 Kuopio 50.

Illanvieto samana iltana klo 18.30 Kuurojenkoulussa.

Hiihtoterveisin

Kuopion Kunto r.y.

1000 m

1. Kauko Pekkala, Ryhti 2.40,1
2. Kari Saarikoski, Wellas .. 2.45,0
3. Pentti Talman, Ryhti 2.50,9

1.500 m:

1. Timo Karvonen, Kunto .. 3.55,1
(ME)

2. Kauko Pekkala, Ryhti 4.08,4
3. Kauko Hökkä, Ryhti 4.12,8
4. Kari Saarikoski, Wellas .. 4.14,2
5. Kauko Kekälinen, Kunto .. 4.20,4
6. Pentti Talman, Ryhti 4.27,3

3.000 m:

1. Timo Karvonen, Kunto 8.40,8
(SE)

2. Kari Saarikoski, Wellas .. 8.56,4
3. Pauli Savolainen, Jalo 9.15,0
4. Kauko Pekkala, Ryhti 9.28,2
5. Kauko Kekälinen, Kunto .. 9.42,0

5.000 m:

1. Timo Karvonen, Kunto .. 15.04,6
2. Kari Saarikoski, Wellas . 15.44,0
3. Pauli Savolainen, Jalo .. 15.45,8
4. Kauko Hökkä, Ryhti 15.57,4

10.000 m:

1. Pauli Savolainen, Jalo .. 31.05,0

400 m. aidat:

1. Kauko Kekälinen, Kunto .. 60,6

3000 m esteet:

1. Timo Karvonen, Kunto .. 9.39,0
(SE)

Pituus:

1. Vesa Hannu, Wellas (ME) .. 725
2. Tapio Laine, Jalo 677
3. Eero Saarikoski, Wellas 651

KILPAILUKUTSU

Kansalliset hiihtokilpailut järjestetään helmikuun 12 päivänä klo 12 Haukkalan kuurojenkoulun maastossa. Sarjat: yleinen 15 km, ikäm. yli 35 v. 10 km, naisten 5 km, poikien alle 16 v. 5 km, tytöt alle 18 v. 5 km ja alle 16 v. 5 km.

Ilmoittautumiset helmikuun 7 päivään mennessä os: Seppo Laukkanen, Kangasvuorentie 1 B 17, 40320 Jyväskylä 32.

Kilpailujen päätteeksi illanvieto klo 18 Puutarhakatu 10 B. Kaikki ovat tervetulleita.

Jyväskylän Jalo r.y.

Urheilun maailman-tilasto v. 1971

110 m. aidat:

1. Skomorokhov, V., N-liitto .. 14,7
2. Shershen, N-liitto 15,9
3. Dicembri, C., Italia 16,2
4. Kaszewski, H., Puola 16,8
5. Liszewski, T., Puola 17,1
6. Anufriev, N-liitto 17,2

400 m. aidat:

1. Skomorokhov, V. N-liitto .. 51,8
2. Kaczmarek, H., Puola 57,3

100 m.:

1. Lukash, V., N-liitto 10,7
2. Krawsz, S., Puola 10,8
3. Landais, J-P., Ranska 10,9
4. Katansky, V., N-liitto 11,0

4. Kalevi Alajoki, Valpas 628
5. Åke Nabb, Wellas 625
6. Sakari Kujala, Valpas 624

Korkeus

1. Eero Saarikoski, Wellas 181
2. Alf Ekström, Hero 170
3. Vesa Hannu, Wellas 165

3-loikka:

1. Eero Saarikoski, Wellas .. 14.54
2. Kalevi Alajoki, Valpas 13.39
3. Ossi Puumala, TKU 12.09
4. Åke Nabb, Wellas 12.08

Seiväs:

1. Alf Ekström, Hero 290
Heikki Lind, Hero 290
Jorma Tarvonen, Wellas 290

Kuula:

1. Rauno Rantanen, TKU (SE) 14,78
2. Olavi Kaisanlahti, Valpas .. 13.35
3. Ossi Ottela, Häli 13.33
4. Matti Pirttilä, Valpas 13.17

Kiekko:

1. Ossi Ottela, Häli 38,20
2. Matti Pirttilä, Valpas 37,04
3. Rauno Rantanen, TKU 36,65
4. Tauno Tiirikka, LKU 35,24
5. Raimo Siiskonen, Jalo 35,18

Keihäs:

1. Hannu Siltanen, TKU 56,02
2. Eero Saarikoski, Wellas .. 56,00
3. Simo Kujala, Valpas 53,77
4. Vesa Hannu, Wellas 49,10
5. Kalevi Alajoki, Valpas 48,09
6. Raimo Siiskonen, Jalo 47,86

Moukari:

1. Ossi Ottela, Häli 42,12

5. Hannu, V., Suomi 11,1
Sabo, I., Italia 11,1
Zybell, W., Itä-Saksa 11,1
Bokdanov, V., N-liitto 11,1
Gallerani, G., Italia 11,1

200 m.

1. Pollakowski, G., Itä-Saksa .. 21,3
2. Lukash, V., N-liitto 22,0
3. Zybell, W., Itä-Saksa 22,1
4. Magnitsky, I., N-liitto 22,2
5. Melnichenko, L., N-liitto 22,3
6. Gallerani, G., Italia 22,8
Krawsz, S., Puola 22,8

400 m.

1. Pollakowski, G., Itä-Saksa .. 47,3
2. Skomorokhov, V., N-liitto .. 49,8
3. Zybell, W., Itä-Saksa 50,7
4. Saarikoski, E., Suomi 51,1
5. Zühlke, S., I-Saksa 51,3
6. Melnichenko, L., N-liitto 51,4

800 m.

1. Karvonen, T., Suomi 1.54,5
2. Torresani, A., Italia 1.54,9
3. Magnitsky, I., N-liitto 1.55,9
4. Chuikov, G., N-liitto 1.56,8
Zepfe, W., I-Saksa 1.56,8
5. Kulakov, G., N-liitto 1.57,6
6. Zühlke, S., I-Saksa 2.00,7

1.000 m.:

1. Torresani, A., Italia 2.33,8
2. Kozdra, H., Puola 2.38,8
3. Pekkala, K., Suomi 2.40,1
4. Pozniak, T., Puola 2.41,0
5. Skough, A., Ruotsi 2.42,0
6. Saarikoski, K., Suomi 2.45,0
Brunzel, L-Saksa 2.45,0

1.500 m.

1. Karvonen, T., Suomi 3.55,1
2. Zapfe, W., I-Saksa 3.56,6
3. Torresani, A., Italia 3.58,6
4. Belofanov, N-liitto 4.02,4
5. Kulakov, G., N-liitto 4.03,0
6. Chuikov, G., N-liitto 4.05,4

3.000 m.

1. Zapfe, W., I-Saksa 8.34,4
2. Karvonen, T., Suomi 8.40,8
3. Saarikoski, K., Suomi 8.56,4
4. Zoppi, G., Italia 9.08,6
5. Rosland, M., Norja 9.10,0
6. Savolainen, P., Suomi 9.15,0

5.000 m.

1. Vasiliev, N-liitto 14.54,4
2. Karvonen, T., Suomi 15.04,6
3. Klishin, A., N-liitto 15.05,2
4. Wróbel, K., Puola 15.09,0
5. Kostin, A., N-liitto 15.16,2
6. Torresani, A., Italia 15.19,2

10.000 m.

1. Boitsov, A., N-liitto 31.04,4
2. Savolainen, P., Suomi 31.05,0
3. Klishin, A., N-liitto 31.05,4
4. Sotski, N., N-liitto 31.39,0
5. Zoppi, G., Italia 32.33,2
6. Brenden, R., Norja 33.40,4

3.000 m. esteet:

1. Silaev, A., N-liitto 9.22,9
2. Vasiliev, N-liitto 9.26,0
3. Zelenin, A., N-liitto 9.30,0
4. Karvonen, T., Suomi 9.39,0
5. Zoppi, G., Italia 9.45,4
6. Torresani, A., Italia 9.49,8

25.000m.

1. Neuloh, L-Saksa 1.55.53,0

30.000 m.

1. Boitsov, A., N-liitto 1.46.58,8
2. Dvornikav, G., N-liitto .. 1.48.30,0
3. Zdot, N-liitto 1.54.57,2

Maraton (42,195 km):

1. Vicbahan, L-Saksa 3.32.01,0

4x100 m.

1. Auswal, I., I-Saksa 44,0
2. National, Italia 44,5
3. Pologne, Puola 44,9
4. Berliner, TSV., L-Saksa 45,7
5. Vaasa, Wellas, Suomi 45,9
Milano, Italia 45,9
6. Warszawa, I., Puola 46,0
Verbandsauswahl, L-Saksa . 46,0

4x400 m.

1. Auswahl, I-Saksa 3.28,8
2. Pologne, Puola 3.30,2
3. National, Italia 3.36,4
4. Milano, Italia 3.38,2
5. Verbandsauswahl, L-Saksa 3.41,5
6. Torino, Italia 3.48,8

400+300+200+100 m.

1. Wellas, Vaasa Suomi 2.05,2
2. Milano, Italia 2.07,9
3. Torino, Italia 2.09,7
4. Jalo, Jyväskylä Suomi 2.14,4
5. Ryhti, Oulu Suomi 2.15,8
6. Wellas II, Vaasa Suomi .. 2.16,0

Korkeus:

1. Bartilev, V., N-liitto 190
2. Vasiliev, N-liitto 185
Kegler, L-Saksa 185
3. Saarikoski, E., Suomi 181
4. Grenok, V., N-liitto 180
5. Hilger, L-aksa 179
6. Gannerud, B., Norja 178

Pituus:

1. Hannu, V., Suomi 725
2. Sulimov, V., N-liitto 698
Laine, T., Suomi 677
Bognanov, V., N-liitto 673
5. Hilger, L-Saksa 661
6. Suprunov, V., N-liitto 655

Kolmiloikka:

1. Ydelevich, V., N-liitto 15.00
2. Saarikoski, E., Suomi 14.54
3. Sulimov, V., N-liitto 14.36
4. Suprunov, V., N-liitto 13.77
5. Alajoki, K., Suomi 13.39
6. Kvitver, G., Norja 12.65

Kuula:

1. Henriksson, B-G., Ruotsi .. 14.90
2. Rantanen, R., Suomi 14.78
3. Kaisanlahti, O., Suomi 13.35
4. Ottela, O., Suomi 13.33
5. Pirttilä, M., Suomi 13.17
6. Garberg, O., Norja 12.95

Kiekko:

1. Stäcker, L-Saksa 41.77
2. Krywalski, S., Puola 39.50
3. Graffke, S., Puola 39.30
4. Lebedev, N-liitto 38.60
5. Ottela, O., Suomi 38.20
Hilger, L-Saksa 38.20
6. Rudak, N-liitto 38.04

Keihäs:

1. Zaugolnov, V., N-liitto 61.70
2. Stegner, J., Puola 56.20
3. Siltanen, H., Suomi 56.02
4. Saarikoski, E., Suomi 56.00
5. Kujala, S., Suomi 53.77
6. Lebedev, N-liitto 51.78

Moukari:

1. Garberg, O., Norja 56.28
2. Rudak, N-liitto 49.52
3. Ottela, O., Suomi 42.12
4. Ballero, G., Italia 41.96
5. Hanne, C., I-Saksa 41.84
6. Guillot, M., Ranska 40.04

Seiväs:

1. Jokhovsky, N-liitto 380
2. Chaumard, M., Ranska 338
3. Puts, N-liitto 320
Esaulenko, N-liitto 320
4. Feroni, G., Italia 300
5. Ekström, A., Suomi 290
Lind, H., Suomi 290
Tarvonen, J., Suomi 290

5-ottelu:

1. Saarikoski, E., Suomi 3.192
2. Hilger, L-Saksa 2.801
3. Lenshin, V., N-liitto 2.656
4. Skough, A., Ruotsi 2.542
5. Iljin, V., I-liitto 2.296
6. Schöborn, L-Saksa 2.101

10-ottelu:

1. Gaumont, C., Ranska 4.795
2. Marani, G., Italia 3.322
3. Poluzzi, G., Italia 2.135
4. Giani, P., Italia 1.580

Ylläoleva maailmantilasto ei anna täyttä kuvaa viime vuoden urheilutasosta. Vain CISS:n eurooppalaiset jäsenmaat ovat määräaikaan mennessä lähettäneet parhaat tuloksensa CISS:lle. Mm. USA on nyt haudannut tuloksensa, ehkä siinä ottaen oppia Neuvostoliitosta, josta aikaisemmin oli vaikea saada tulostietoja. Nyt Neuvostoliitto on luopunut tästä linjastaan ja vallannut valtaosan kärkipaikoista. Suomi on kuvassa mukana verrattain mukavasti. Viidessä lajissa on meikäläisillä ykkössiija. Jos lasketaan pisteet tavallisissa maaottelulajeissa 6-5-4-3-2-1 kerää Neuvostoliitto suurimman potin, 172 pistettä, seuraavana onkin Suomi 102 pisteellä. 3. Italia 50 p. 4. Puola 45 p. 5. Itä-Saksa 39 p. 6. Länsi-Saksa 20 p. 7. Ranska 16 p. 8. Norja 12 p. 9. Ruotsi 11 p.

SEURATOIMINTAA

Hämeenlinnan Häli r.y. Illanvieto hiihtomestaruuskilpailujen yhteydessä helmikuun 19 päivänä klo 19 Markkulassa. Tervetuloa.

Kuurojen Kunto r.y. Illanvieto kansallisten hiihtojen yhteydessä maaliskuun 4 päivänä klo 18.30 Kuurojenkoulussa.

Ett internationellt teckenspråk

Hörande, som kommer i kontakt med teckenspråket, frågar ofta om språket är internationellt. Det är svårt att svara på frågan. Vi vet ju att man kommer ganska långt med det på olika håll i världen. Tecknena är de samma eller liknar, lätta att förstå. Å andra sidan kan man konstatera att endel tecken är varandra så olika i olika länder, att det lätt uppstår missförstånd. Isynnerhet om man använder i simultantolkning också handalfabet, blir det svårt att förstå. Därför använder man i världs- och också nordiska kongresser i allmänhet flere tolkar.

De nordiska länderna, som började sitt samarbete redan i början av detta århundrade, började på 1940-talet samordna tecknena genom att grunda en samnordisk kommitte som valde tecknena. Resultatet blev mycket över tusen gemensamma tecken. Danmark som var det koordinerande landet skulle göra bilder av tecknena, men det tog så lång tid att de övriga länderna, närmast Sverige och Finland började gå egna vägar. Det uppstod också svårigheter i inkörandet av de nya tecknena. »Folket» var inte alls med på att utan vidare ta dem i bruk, vana som de var vid dem de lärt sig. I Norden är vi inte alls långt komna i denna sak.

Också i Dövas Världsförbund har saken varit uppe, att göra teckenspråket internationellt. En särskild kommitte är uppsatt och på varje kongress har man diskuterat detta i speciella kommissioner. Tills vidare har två små häften utkommit med förslag till några hundra internationella tecken. Finland föreslog på kongressen i Stockholm 1963 att åtminstone alfabetet måste göras gemensamt och att det skulle bli ett internationellt hand alfabet. Man har också befordrat saken vidare, med endel förändringar, till alla länder som information. Åtminstone har man på papper kommit sakta framåt.

På de nordiska ländernas samarbetskommittés möte senaste höst

kom saken åter upp och man beslöt att ordna ett seminarium 10—14 april på Malminharju. Meningen är att kartlägga läget i detta nu och studera möjligheterna till samordningen. Högst fem deltagare från varje land deltar. Meningen är att särskild uppmärksamhet skall fästas vid handalfabetet, numrorna, veckorna, månaderna och tecken från olika länder och nya åtbörder.

Tydligt är att man inte kan samordna ett teckenspråk helt och hållet. Det kanske inte heller är så nödvändigt. Men till bättre samordning kan man komma. Det ser ut som om man kommer att fortsätta på Dövas Världsförbunds linje och arbete. Tecken som är lämpliga och som används skall spridas till olika länder med hjälp av häften som trycks av världs-förbundet. På den vägen kommer man småningom vidare. De internationella kontakterna som ökas, hjälper i detta arbete.

Man kunde naturligtvis fråga, är det överhuvudtaget nödvändigt att göra teckenspråket internationellt. Om man aldrig kommer att kunna diskutera på det språket på vetenskapliga kongresser, det kommer alltid att vara för bristfälligt, ger det i alla fall möjligheter åt döva att över hela världen kommunicera med varandra under fria former och på egna möten. Detta är redan mycket och därför lönar det sig att fortsätta med samordningen.

Att fotografera och smalfilma

En mycket överraskande och glad nyhet har kommit Helsingfors dövas kameraklubb till del. Vid filmfestivalen i Köpenhamn hösten 1971 blev Aura Ahlbäck mästare i dokumentärtävlingen och Solveig Karilas tog II priset. Fru Ahlbäck har, ända sedan fotoklubbens stiftande för fem år sedan, varit den drivande kraften i hela vårt land. Oupphörligt har hon drivit på fotointresserade

i vårt land att utveckla sin förmåga och delta i tävlingar. Det är andra gången vi deltar i en nordisk tävling och med detta glädjande resultat. Hemligheten ligger främst i att fackmän har anlitats, som bedömt och gett råd i hur man kan slipa och klippa om sina filmer. Och att deltagarna samvetsgrannt följt råden och »förädlat» sina arbeten. En sak vill jag gärna ta upp i detta sammanhang. Det är mycket frestande att publiken under pågående undervisning eller föredrag, börja teckna med kamrater och därför tappar tråden. Man lär sig ju inte någonting för det första, och för det andra är det oartigt mot den inbjudna läraren, som kanske uppoffrar sin dyrbara tid för att hjälpa med sina råd. Ett leve för våra pristagarinnor!

Under hösten pågick en fotoutställning av firman Kuvasiskot. Det är två damer, fotograferna Eila Marjala och Margit Ekman, som under 25 års tid utvecklat sin atelje till en hög konstnärlig nivå. På väggarna hängde stora förstoringar av porträtt i färg. Det intressanta och vackra var att porträtten hade en färgskala liknande den man ser på de gamla tavlorna av Rembrandt. Ledsamt nog pågick utställningen inte så länge, det hade varit skäl att ordna en exkursion för döva intresserade kameramän och -kvinnor. Jag beklagade mig för värdinnan på utställningen, fru Soile Laaksonen, och hon instämde i detta. Dessutom sade hon något som var så pass ovanligt, att jag bad henne om lov att återge det i Tidskrift för Döva. Hon berättade nämligen att ett ungt dövt par kommit upp till ateljen för att ta sitt förlovningsfoto. Fru Laaksonen tyckte att hon bar sig tafatt åt då hon inte kunde förstå dem och betjäna dem så väl hon velat. Hon ville be dem om förlåtelse därför. Dessa ord skrev hon i mitt utställningsprogram:

»Till det döva paret, som kom för att få sitt förlovningsfoto, vill jag säga, jag beklagar att jag är så ofullkomlig att jag inte kunde förstå dem fullständigt. De dövas värld är säkert mycket djupare och känsligare än vår, de hörandes, värld. Soile Laaksonen.»

Nu är det att hoppas att alla tar friska tag, och framför allt studerar hemligheten i hur man blir en god och skicklig kameraman. **Rea**

En rolig polemik eller en miniföljetong

En gång kunde man läsa i den norska Døves Tidsskrift ett meddelande om en tillökning i en familj. Så här: Läraren Odd K. Jenssen har fått en son. Han har tidigare två döttrar.

I följande nummer av tidskriften frågar en insändare Ove M. K. bekymrat: Vad har det blivit av frun? Eller var det läraren som födde??

Tidskriftens redaktör säger i samma nummer: Jag är ense i att denna sak måste klaras upp. Dövlärare är ju märkliga människor, men det finns väl en gräns för deras förmåga. Nu ber vi vår ärade styrelsemedlem Reidun Veddeng låta oss få veta, har fru Jenssen del i äran eller har det hänt ett mirakel.

I ett därpå kommande nummer: Reidun Veddeng meddelar, jo det går till på samma sätt i Trondheim som på andra ställen i Norge, det är bara damerna som får barnen. Men i alla fall brukar fäderna säga: »Jag har fått en son». En vacker dag kanske också du Ove M. K. sä-

ger: »Jag har fått en son», och slår dig stolt för bröstet. Du har ändå inte fött honom med smärta. Vi nämnde Odd K. Jenssen för att vi känner honom bäst och säkert sade man i dövskolans lärarrum: »Jenssen har fått en son.»

Tidskriftens redaktör: Saken är nu uppklarad, men vi är litet besviken över att inte få veta fru Jenssens namn. Vi hoppas att våra läsare håller fast vid principen att gifta kvinnor inte bara är bihang till sina äkta män. Och vi hoppas att Reidun Veddeng är mindre blygsam på sitt köns vägnar under det nya året.

En insändare till i samma nummer: Det har inte skett ett mirakel i Trondheim. Läraren Jenssen har icke skaffat barnet själv. Jag har min naturliga del i äran för sonen. Jag vill tacka herr Odd K. M. för att han också tänkte på mig. Hälsning fru Jenssen.

Och så är det redaktören: Den numera världsberömda fru Jenssen heter ÅSA i förnamn. Slut.

Sylvia funderar

Det är morgon, nyårsmorgon.

Jag vaknade, sömnen tyngde inte mina ögon mera.

Det är ju tid för mitt morgonkaffe. Sätter pannan på plattan och låter tankarna gå tillbaka till olika händelser under år som gått. Och tänker sedan på ett arbete. Jag älskar att arbeta, det lugnar och ger mycket.

Nu har kaffet kokat upp och sjuder. Det går snabbt. På en vedspis går det långsammare, pannan blir sotig och alltid måste man putsa den. Men trots det så smakar vedspiskaffet bättre än det som kokat på elektrisk platta.

Jag dukar upp, en kopp på bordet. Endast för en person på detta nya års första dag.

Jag klunkar den ena koppen kaffe efter den andra. Denna morgon tycks det smaka bättre än annars. Medan jag håller på med detta blir humöret bättre, tankarna börja fylla ut tomrummen, vidgar sig, snart

blir de ett ämne till en skrivelse som jag skall skriva.

Jag tecknar upp i mitt inre bilder av dagar som gått, månader. Jag upplever varje dag i sänder, mina dagar i föreningsarbetet, mina dagar som en stugsittande toka, mina brev från vänner, lever med i vännernas sorger och glädjen, i närheten av mina barn.

Bilderna vidgar sig, jag söker efter sprickorna i vardagslivet.

Har jag gjort det som skulle göras?

Har jag uppfyllt min plikt?

Mina dagar upplever jag sådana de var för mig.

Ett gulgrönt brev från en ny vän.

Ett brev, sänkt liksom från himlen, liksom en gåva.

Ett brev som jag väntat, men ändå trodde jag inte mina ögon när det kom.

Sålunda förmår brev sammanfoga människotankar.

Jag upplever julveckans firande i främmande land men i närvaro av mina egna. Färden med Bore och med Flora, en båt byggd år 1971.

Sett i TV

Under jultiden såg jag mycket på TV. Mitt rekord slog jag på Staffansdagen, då satt jag framför TV från kl 13 till sena kvällen.

Den dagen visades bl.a. »Krig och fred». Den filmen hörde i sin helhet till de bästa programmen under jultiden. De stora massscenarna var skickligt gjorda, men också de enskilda personerna och den ryska naturen gjorde ett djupt intryck. Isynnerhet var det slaget vid Borodino och Moskvaskvads brand som påverkade mest.

Till programmet på Staffansdagen hörde också Ashtonin perhe. Serien om familjen Ashton ser man gärna, intrigen blir aldrig omöjlig. I det ursprungliga manuskriptet väntade Margaret inte en baby, men genom att hon gjorde det i verkligheten måste intrigen ändras och hon fick göra det också i filmen.

Till den traditionella julaftonfirningen hör ju inte tittandet på TV, men småningom kommer det väl också att hända. Programmen borde därvid vara lämpade för julen och julens anda. Ett mönsterexempel var Danny Kayes och de finska barnens program. Det var älskligt och gemytligt, stämningen blev aldrig trivial som så ofta i andra program, tvärtom höjdes den.

Backhoppen i Garmisch-Partenkirchen hör till nyårsprogrammet varje år, och de är ju alltid intressanta att se på. — Isynnerhet är balett och konstskinning mycket lämpade för oss döva. Balett fick vi se under trettondagen, om jag

Minns posten som hopat sig bakom min dörr medan jag var borta. Varje julhälsning från vännerna, isynnerhet ett kort sänt av Laina Vainola. Och Dövas Dag. Minns den depression som kom över mig strax efteråt. Och hur ett brev lyfte mig ur den. Så erfar människan mångahanda ting.

Människan är full av förhoppningar. Endel uppfylls, andra inte. Min enda önskan är att få återvända till tidigare spår, till lugnare stigar. Att uppnå något och ge det vidare. Att inte forda mera än att få återvända till den väg man känner vara sin egen. Som varit livsidealet.

Sylvia.

Nyheter från Helsingfors

Ären har skiftat och vi har tras-
kat fram en bit igen på det nya
året, med nya tankar och nya be-
slut. När vi vandrat varvet ut står
vi inför ett nytt år, och begrundar
det liv vi genomlevat, de beslut vi
kanske aldrig genomförde.

Det har utlovats nyheter från Hel-
singfors. Och så upptäcker jag att
inga »spänor» har sänts ut, utom
några meddelanden. Man tänker
kanske på olika håll att de tycks
sova gott i huvudstaden. Nej, långt
därifrån, men latmasken har sling-
rat sig in bland H:fors korrespon-
denterna. Alltså, av meddelandena
i tidskriften har man kunnat utläsa
att ett och annat ändå blivit gjort
här. Föreningen med alla sina klub-
bar har varit i full sysselsättning
under året, många sammankomster
i form av samkväm, showaftnar,
lilla julfester m.m. har ägt rum.

inte minns fel, skrinningen senare
i januari. Isdansen kunde man
aldrig se sig mått på, det tyska
syskonparet var strålände. Till
dessa båda grenar hör ju musik,
men vi kunde ändå njuta av det vi
såg. — Gymnastik ser jag också
gärna, men det fanns icke mycket
av detta slag.

Det förekom repris av EM-täv-
lingarna i friidrott. Nog kunde man
se på Juha Väättäinens löpning i
10.000 m hur många gånger som
helst och underligt nog så är man
lika spänd varje gång, man vet ju
hur den avlöpte. Televisions-
regissören Raimo Piltz, som hade
ansvaret för filmen, fick ju beröm
som varande Europas bästa idrotts-
programregissör. — Det fanns döva
i publiken, man kunde upptäcka ett
samspråk på teckenspråk i rutan.

Under valnatten satt vi uppe
under hela vaknattens program.
Mycket pratades där men emellan
resonemangen kom titt och tätt
resultatsiffror och bilder upp, man
blev inte uttråkad ändå.

Av det nya året önskar vi oss
lämpliga program, mera texter
isynnerhet i nyheter, aktuella pro-
gram och teater. Också kunde det
finnas mera andliga program på
teckenspråk än hittills.

Raija Nieminen

Vi har upplevt mycken medvind och
också någon liten motvind.

☆☆☆

Morsdagen, som är en firning
med tradition, ordnades också nu
av den pigga ungdomsklubben.
Där förekom program och kaffe
med dopp. Ungdomsklubben har
också ordnat många kamrataftnar
med frågesport och annat program.

☆☆☆

Kameraklubben ordnade bl.a. en
filmafton där filmer förevisades,
som Oslo dövas kameraklubb vän-
ligen hade lånat oss. De var av
hög kvalitet och vi lärde mycket
av dem. Flere av de 11 filmerna
hade blivit prisbelönta i de nordis-
ka filmfestivalerna. Senaste de-
cember hade vi lyckan med oss, i
nordiska mästerskapstävlingen i Kö-
penhamn blev två i vår klubb ut-
sedda till nordisk mästare och II
pristagare. Det var i dokumen-
tärklassen. Om inte Kameraklub-
ben varit verksam hade både fotot
och smalfilmningen legat på 0 poäng
i Finland.

☆☆☆

Kameraklubben ordnade också en
resa till Reval. Döva vänner i Est-
land mötte upp i stora skaror i
hamnen och skötte väl om finlän-
darna. Det måste också vara ett
välkommet inslag och stimulans för
broderfolket, denna visit.

☆☆☆

Under våren ordnade Damklubben
ett samkväm med motionsgymnas-
tik på programmet. En halv tim-
mes barn och mammagymnastik var
förtjusande att se på. Gymnastiklä-
rarinnan Paula Kihlman och hennes
lilla dotter Viveca visade hur en
sådan gymnastik är en uppiggande
och inspirerande form av samgym-
nastik. Samma program har före-
visats några gånger i TV. Fru Ma-
rianne Linko ledde en pensionärs-
gymnastik, och den uppvisningen
gav också många impulser. Aldrin-
gar behöver i hög grad konditions-

gymnastik. Det var en grupp hö-
rande kvinnliga pensionärer som
uppträdde. Rea ordnade dessa
uppvisningar. Terttus skolelevgrupp
uppträdde sedan med sitt gymnas-
tikprogram, flickorna var färgglada
och slog på bjällertamburiner.

☆☆☆

På våren ordnade Damklubben
en studiefärd till Työtehoseuras
utställning av effektiva hushållsapp-
arater i Rajamäki. Tack vare den-
na förenings utarbetade apparater
och arbetsmetoder har hushållsjob-
bet i hemmen förenklats betydligt.
Man behöver t.ex. ingen mangel.
Man har rullar av plast på vilka
man rullar upp lakanen, de raknar
medan de torkar. En annan bussut-
färd gjordes till Tammerfors dövas
sommarhus i Sorva. Stället är li-
tet men hemtrevligt. Vi åt ärtsoppa
och drack kaffe. Trots att vädret
var kyligt var alla nöjda med fär-
den. På deltagarnas vägnar ett tack
till tammerforsarna och välkomna
nästa sommar till oss på Suvi-
pirtti.

☆☆☆

Ett stort glädjeämne var förenin-
gens och idrottsklubben Heros ge-
mensamma inköp av ett sommar-
ställe. Föreningens tidigare strand-
tomt i Sökö såldes till grannen i
början av sommaren, vilket gjorde
att det nya sommarstället »Suvi-
pirtti» kunde inköpas redan vid
sommarsäsongens början. Suvipirt-
ti ligger vid stranden av det vackra
Hiidenvesi, i Röylä by, är 7600 m²
stort och har två byggnader och
en idyllisk bastu. I den romantiska
stugbyggnaden finns en matsal, kök
och kanslirum. I den andra litet
modernare stugan är plats för 10
bäddar samt husmors rum och kök.
I bastun nere vid stranden är plats
för en hel familj i bastukammaren.
Dessutom finns vid stranden en
förtjusande terrass med blomplanter-
ingar. Medlemmar och gäster har
hela sommaren dragits till Suvipirt-
ti likt flugor på en sockerbit. På
den rymliga tomten har gamla och
unga i god samsja rört sig eller le-
gat och vilat. Man samlade in en
summa, för vilken köptes blommor
till planteringarna och ett par
trädgårdsmöblemang med parasol-
ler. Trots att vägen dit är 52 km

lång är alla ändå glada och nöjda
med sitt nya sommarhem. Litet
missljud har också hörts, någon
tycker att Sökö var bättre för att
det låg närmare Helsingfors. Men
det huset låg emellan en dammig
landsväg och ett nersmutsat vatten
och hade ingen dragningskraft på
de döva mera. Höghusen i Sökö
började förresten komma hotande
nära och vem vill förresten bära
dricksvattnet från brunnen 1 km
längre bort. Helsingforsarna ansåg
det vara klokast att skudda Sökö-
dammet av fötterna.

Heros stuga i Lepsämä väntar
ännu på köpare. Där har vi vår
lilla motvind. Man säljer ju inte
gärna en god tomt för ett för billigt
pris. Heros fiskaler ansåg därför
att hellre vänta till våren. Vilket
var ett klokt beslut. Vid det laget
har motvinden kanske vänt till med-
vind.

☆☆☆

I september ordnades en fråge-
tävling mellan föreningens klubbar.
Vasa har skänkt en pokal och vem
skulle nu få inteckning i den. Före
sista frågan låg Damklubben och
Kameraklubben jämt, men den sista
frågan gav damklubben topplats,
som nu fick vandringspokalen för
ett år framåt. I vinnargruppen var
det fruarna Astrid Örn, Solveig Ka-
rilas och fröken Helmi Tolvanen
som gned geniknölarna. De svara-
de rätt på 8 frågor. Kameraklub-
ben som tog pokalen förra gången
kom nu på lägre plats.

☆☆☆

Basaren dagen före självständig-
hetsdagen visade upp bord som
dignade av många ting. Folk kom
i strömmar och pengar samlades
till Egnahemsfonden. Lotterna gick
åt som på heta stenar och kommer-
sen kring lopptorget var livlig.
Tack vare de flitiga damerna fanns
det tillgång på trevliga handar-
beten och många hämtade bidrag i
form av varor och bakverk.

När detta nummer kommer ut
har många årsmöten hållits inom
Helsingforsföreningens krets. Nya
och skall vi hoppas ännu aktivare
krafter börjar kanske arbeta i de
olika kretsarna under det följande
årsvarvet. Vi hörs.

Ar.

FAMILJENYTT

SIGURD MÅNSSON

80 år

80 år fyller Sigurd Månsson
den 29 februari 1972 i Helsingfors.
Som en glad och öppen sällskaps-
människa har Sigurd Månsson firat
många »jämna» födelsedagar i vän-
ners krets. Men om man matema-
tiskt räknar ut hans ålder, blir man
fundersam. Den som är född på
skottdagen den 29 februari måste
ha firat födelsedagar bara vart
fjärde år. Det bevisar också hans
yttre. Slank och livlig som en yng-
ling och med glatt humör kan han
dividera sin ålder med siffran fyra.

Sigurd Månsson har gått i Jakob-
stad och Borgå dövsolor. År 1912
kom han till Helsingfors och fick
tjänst på Otava Oy. Som skicklig
bokbindare steg han snart upp till
ställningen som förman. Han un-
dervisade och instruerade alla ny-
komlingar, som var hörande. Efter
att över 50 år ha utfört sitt värv
gick han i pension. Som minne av
detta arbetsförhållande har han
Centralhandelskammarrens för-
tjänsmärken, det senaste i guld.

I dövföreningen har Sigurd varit
med i 60 år. Han besöker förenin-
gen regelbundet, följer med saker-
nas gång och röstar vid alla viktiga
avgöranden som kommit upp på
programmet. År 1912 grundade han
schackklubben, var ordförande och
slutligen hedersordförande för
klubben. I Nykterhetsklubben Surd
var han viceordförande och styrelse-
medlem. I Kyrkorådet är han vice-
ordförande sedan länge och dess-
utom kyrkovärd. I sin ungdom
medverkade han i teater- och folk-
dansverksamheten och isynnerhet
framförandet av sånger var hans

85 år fyllde fru Matilda Ran-
ta 10 mars i Parkstad.

70 år fyller fru Lempi Lind-
holm 8 mars i Helsingfors.

60 år fyller poleraren Anton
Viktor Hellöre den 27 febru-
ari. Född år 1912 i Pedersöre kom
han till Borgå dövskola, där han
gick åren 1920—1928. Anton Hellöre
är medlem i Jakobstads dövas för-
ening, i Jakobstads dövas idrotts-
förening Pellas och Jakobstads dö-
vas schackklubb bl.a.

I Jakobstads dövas förening var
han 22 år som ordförande, 10 år
som viceordförande och 2 år som
sekreterare.

I Jakobstads dövas Idrottsföre-
ning Pellas var han 2 år som vice-
ordförande, 5 år som sekreterare
och 2 år som sekreterare. I Jakob-
stads dövas schackklubb var han
2 år som viceordförande, 2 år som
sekreterare och 2 år som styrelse-
medlem.

Anton är en omtyckt medlem
bland vänner, arbetskamrater och
hörande vänner för sina historier
och sin humor. Med intresse skö-
ter han sin gård, sin sommarvilla
och dövföreningens sportstuga Häl-
lebo.

50 år fyller fru Arla Hellöre
född Holmström den 19 februari i
Jakobstad.

triumfkort. Vi är många som
minns hans utförande av Runebergs
Soldatgossen. Det var ett ståtligt
nummer, utfört med temperament
och med rena vackra tecken.

Numera gör Sigurd ryor, han
väljer färgerna och syr dem själv.
Större delen överlåter han till Dö-
vas Mission till förmån för skolan
i Keren. Bland vänner betecknas
han som herremannen, alltid artig,
alltid uppmärksam.

Sin bemärkelsedag firar Sigurd
Månsson i kretsen av barn och barn-
barn. Hans barn har alla valt
vårdande yrken. Nils, prästen, har
ofta skrivit i dövas tidskrifter och
predikar för döva på deras språk,
Sven är trädgårdsmästare och Else
sjuksköterska.

Lycka och välgång för vår vän!

R. S—s.

EN GLAD ÖVERRASKNING

bidrog elektriska affärerna i Åbo med. De skänkte en färgtelevision till Åbo dövförening. Överraskningen var fullständig. Strax före jul fick föreningens vaktmästare besked om gåvan och han hamnade nästan på förtvivlans brant då ingen av styrelsens medlemmar kunde nås. (Visiontelefonen, var dröjer du?). Sedan fann han på ett sätt, han alarmerade byggmästare Arasola, som satte manken till och så befann sig några styrelsemedlemmar på dövföreningen för att ta emot den fina gåvan. Man hann också ordna med en liten kaffebjudning.

Den saken är klar, alla döva i Åbo känner den största sympati för elafärerna i staden. Denna överraskande gåva bevisar att det ännu existerar välvilja utan tanke på egen vinning här i världen. Och detta värmer ännu mera då gåvan kommer från ett så oväntat håll.

Markusdotter
(alias Markuksentytär)

JAKOBSTAD

Jakobstads dövas förening ordnar den 4.3. på lördagen kl 13 Österbotens dövas skidmästerskap i Västersundby. Bastu finns.

Allmän skidtävling 10 km
Oldboys 5 km
Damer 3 km

Deltagarna torde anmäla sig till Alf Bjong före den 29 februari under adress: Vestersundsgatan 16, Jakobstad.

Samma kväll kl 19 ordnas ett upplysningsprogram i församlingshemmet, Skolgatan 11 inne på gården. På programmet kunskapstävling mellan fem visa städer. 6 frågor från hemlandet och 6 frågor från utlandet.

Den 5 mars kl 13 fortsättning i församlingshemmet.

Esko Sänkiniemi har lovat komma till Jakobstad för att hålla tal. Välkomna till Jakobstad.

MINNESLISTAN

Föreningarna runt i landet med underlydande klubbar håller nu på med årsmöten, för att verksamheten skall få ny stadga för nästa årsrond. Förbundets representanmöte förläggs i år till Kajana, vilket är rättvist, nu har medlemmarna uppe norr också chans att vara med som iakttagare vid mötet. Födelsedagarna kommer och går, de tar aldrig slut och varför skulle de det. Finns det trevligare sätt än att vid en kopp kaffe med dopp råkas hos goda vänner, på festhumör sitta och småprata hemtrevligt. Annars är folk sällan glada över att bli äldre, utom endel gamla vänliga människor som säger att man får ett lugn och en underbar frid när man är gammal. Det finns ett danskt ord-språk som säger: »Alla vill leva länge, men ingen vill bli gammal.» Detta gäller säkert inte dessa visa åldringar som vi har bland oss.

Minneslistan börjar med ett par meddelande om programmen i TV:

18.2. Ett ord vid veckoslutet (I annonsen står: Sana veikonvaihteeksi).

14.5. Gudstjänst. Och här de ordinära meddelandena:

12.2. HELSINGFORS. Helsingfors dövas förening r.f. håller sitt stadgeenliga årsmöte i lokalen Elisabetsgatan 27 A 8, Helsingfors, kl 18.

12.2. JYVÄSKYLÄ. Jalo ordnar nationella skidtävlingar kl 12 vid dövskolan i Haukkala. 15 km allmänna, 10 km seniorer över 35 år, 5 km pojkar under 16, 5 km damer, 5 km flickor under 18, 16. Anmälan se finska spalten. Samma kväll samkväm

HEJSAN UNGA FLICKA!

Jag är 30 år och jag önskar brev-växla med flickor i åldern 21—30 år. Jag är 170 cm lång, har mörkbrunt hår och blå ögon. Mina intressen: Dans, sport, kino och allt som är skojigt. Jag har egen bil.

Gärna foto i det första brevet.

Svar till märket »Norge» till detta blads kontor, Box 62, Tavastehus.

kl 18 i Puutarhak. 10 B. Jyväskylä.

26.2. TAMMERFORS samkväm i lokalen Satamak. 1 B 2, med anledning av pilkningstävlingen.

27.2. TAMMERFORS. Pilkningstävling kl 9 i närheten av sommarhemmet i Sorva by vid Tottijärvi sjö. Damera tävlar i egen serie. Mat serveras på sommarhemmet. Anmälan se finska spalten.

27.2. HELSINGFORS Nyländska dövas motorklubb (KMK Uusimaa) ordnar körning på isbana kl 11 i Botby nära Nordsjö bro. Obs! Ej gruppkörning. Bilarna bör vara försedda med nabbdäck. Troligen deltagare från Sverige. Anmälan 2 timmer före tävlingen hos sekreteraren Heikki Nieminen. Samkväm samma kväll kl 19 föreningen med program och traktering.

4.3. LAHTIS. I samband med spelen i Lahtis ordnas samkväm kl 18—01 i brandkårshuset, Vapaapalokuntatalo, Karjalank. 42. På Salpausselkä har vi en ny hoppbacke, på kvällen sprakar fyrverket.

4—5.3. JAKOBSTAD. Se särskilt meddelande.

8.4. HELSINGFORS: Kameraklubben ordnar tävlingar i foto-grafering och småfilminning i föreningens lokal, Elisabetsgt 27 A 8. Det obligatoriska motivet för fotona är: »Människan eller Människan och vintern». Ta kameran med dig och sök motiv ute i vinternaturen med människa eller djur och människa. Storleken på bilden är fri.

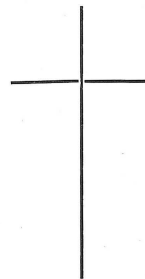
9.4. TAVASTEUS. Dövas missionsårsmöte. Börjar med gudstjänst kl 10. På eftermiddagen årsmöte och missionsfest. Man kommer bekvämt till Tavastehus med bussar.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

Redaktör: Rea Stadius

Köpingsvägen 9

00320 Helsingfors 32

Siskomme

MARTTA HELENA NIEMINEN

synt. 28.1. 1906 Vesilahdella
kuoli 25.11. 1971 Halikossa

Muistoaan siunaten ja
kaivaten

Maiju
Eeva-Kaisa perh.
Norjassa

Kesken loppui elontiesi,
kesken taukosi työsi.

Siskomme Martta siunattiin
hiljaisuudessa 4.12. 1971 Hali-
kon kirkossa.

VIITTOMAKIELTÄ TV:SSÄ

Sana viikonvaihteeksi 18.2.

Jumalanpalvelus 14.5.

LÄHETYSJUHLAT HÄMEENLINNASSA

Kuurojen Lähetyksen vuosijuhlaa vietetään 9.4. Hämeenlinnassa alkaen jumalanpalveluksella klo 10. Ohjelmassa iltapäivällä vuosikokous ja lähetysohjelma. Lähtekää busseilla liikkeelle. Hämeenlinna on keskeinen paikka.

KIIITOS

Lämpimät kiitokset kaikille, jotka muistivat minua 80-vuotispäivänäni, ystäväilleni, Säkkijärven säätiölle, Kuurojen Liiton toimihenkilöille, Kouvolan Kuurojen Yhdistykselle jne. Kiitos kukista, lahjoista ja sähköistä.

Simo Paavilainen
Kuharantakoti, Juva

Helsingin Kuurojen Raittiusseura Surd järjestää

MATKAN LENINGRADIIN

pääsiäisenä 31.3.—3.4.

Matkan hinta on 190,— hengeltä sisältyen siihen bussimatka H:ki—Leningrad—H:ki, hotellimajoitus täysihoidolla, paikallisen oppaan palvelut, museokäynnit yms. Mahdollisesti järjestetään, mikäli riittävästi halukkaita ilmoittautuu, käynti baletti-illassa ja Leningradin kuurojenyhdistyksessä.

Lähtö 31.3. klo 9 Helsingin Kuurojen Yhdistyksen edustalta Liisankatu 27, paluu 3.4. illalla.

Ilmoittautumiset viimeistään helmikuun 18 päivään mennessä os.: Soini Suni, Pursimiehenkatu 18 C 33, 00150 Helsinki 15. Ilmoittautumisen yhteydessä mainittava haluaako seurata venäläistä balettia. Balettilipun hinta on 20 mk.

Jokaisella ilmoittautuneella pitää olla oma passi, sen puuttuessa on ilmoittauduttava ryhmäpassiin. Ryhmäpassiin pyritessä on ilmoittautumisen yhteydessä lähetettävä virkatodistus sekä hankittava henkilöllisyystodistus nimismieheltä tai poliisilaitokselta. Henkilöllisyystodistus ei saa olla kahta vuotta vanhempi.

Maaliskuun numerossa on tarkemmat matkaohjeet.

KALAMIEHET HUOMIO

Tampereen kuurot kalamiehet järjestävät jälleen kaikille kuuroille avoimet pilkkiongintakilpailut Sorvan kylässä Tottijärven jäällä yhdistyksen kesäkodin läheisyydessä helmikuun 27 päivänä klo 9. Luvasa on hyvät palkinnot. Naisille oma sarjansa, mikäli riittävästi osanottajia ilmoittautuu. Kesäkodille on järjestetty ruokailumahdollisuus. Ilmoittautumiset yhdistyksellä tai kesäkodilla. Lähempiä tietoja antaa Matti Kattainen, Kaskitie 14 M, 33540 Tampere 54.

Kalamiesten illanvietto on helmikuun 26 päivänä klo 19 Tampereen yhdistyksen huoneistossa Satamakatu 1 B 2. Tervetuloa joukolla mukaan.

YHDISTYSTOIMINTAA

Helsingin Kuurojen Yhdistys r.y. Sääntömääräinen vuosikokous helmikuun 12 päivänä klo 18 omissa huoneistossa Liisankatu 27 A 8.

HKY:n kamerakerhon filmi-ilta helmikuun 19 päivänä klo 19 HKY:n huoneistossa. Ohjelmassa filmiesityksiä, tietokilpailuja ja arpajaiset. Pääsymaksu 1 mk. Tervetuloa.

Kamerakerho järjestää valokuvaus- ja kaitafilmauskilpailut huhtikuun 8 päivänä HKY:n huoneistossa. Pakollisena aiheena Ihminen tai ihmiset talvessa. Nyt on talvi parhaimmillaan, ota kamera mukaasi ulos ja ota kuvia talvisen luonnon keskellä liikkuvista ihmisistä ja eläimistä. Kuvien koko vapaa. Lähemmin seuraavassa numerossa.

Oulun Kuurojen Yhdistys r.y. Esitelmäpäivät helmikuun 12—13 päivinä alkaen lauantaina klo 19. Puhujaksi tulee järjestösihteeri Esko Sänkiniemi. Tervetuloa sekä nuoret että vanhat.

Vakka-Suomen Kuurojen Kerho. Vuosikokous helmikuun 12 päivänä klo 12 Raisiossa Pellikan luona. Tervetuloa.

Kouvolan Kuurot r.y. Vuosikokous helmikuun 13 päivänä klo 12 Keskuskansakoulussa. Tervetuloa.

Kymenlaakson Kuurojen Yhdistys r.y. Vuosikokous helmikuun 12 päivänä klo 18 Inkeröisissä Kymi-joen Osuuspankin kerhohuoneistossa. Tervetuloa.

Vammala. Kuurojen Yhdistys Heffata r.y. Vuosikokous helmikuun 13 päivänä klo 12 omissa talossa. Esillä sääntömääräisten asioiden lisäksi muut mahdollisesti esille tulevat asiat.

Mikkelin Kuurojen Yhdistys r.y. Vuosikokous helmikuun 13 päivänä klo 12 yhdistyksen talossa. Kaikkien jäsenten toivotaan saapuvan kokoukseen.

Lahden Kuurojen Yhdistys r.y. Vuosikokous helmikuun 13 päivänä klo 13 VPK:n talossa Karjalankatu 42.

Kotkan Kuurojen Yhdistys r.y. Vuosikokous helmikuun 13 päivänä klo 12 Kotkan seurakuntakeskuksessa. Esillä sääntöjen määräämät asiat.

UUSI POSTIOSOITE:

H U O M !

Jos postiosoitteesi
muuttuu — täytä va-
semmalla olevat rivit
— leikkaa koko levey-
den käsittävä liuska ja
lähetä se osoitteella
Kuurojen Lehti, Loke-
ro 62, Hämeenlinna.

Forssan Kuurojen Kerho. Vuosi-
kokous helmikuun 13 päivänä klo 11
Forssan Seuratalossa Kartanonkatu
16.

Varkauden Kuurojenyhdistys r.y.
Vuosikokous helmikuun 13 päivänä
klo 13 Kuoppakankaan Työkeskuk-
sessa.

Rovaniemen Kuurojenyhdistys r.y.
Vuosikokous helmikuun 12 päivänä
klo 18 Ravintola Koskikulman kabi-
netissa. Seuraavana päivänä klo 12
samassa paikassa liiton konsulentti
Aira Säisä selostaa työtään ja luen-
noi uudesta invalidilaista.

Lieksan Kuurot r.y. Vuosikokous
helmikuun 13 päivänä klo 15 Ravin-
tola Pielisen kabinetissa Lieksassa.

Turun Kuurot Retkeilijät r.y. Vuo-
sikokous helmikuun 16 päivänä klo
19 Kuurojentalossa Henrikinkatu
4 b.

Savonlinnan Kuurot r.y. Vuosiko-
kous helmikuun 13 päivänä klo 11
Possenkadun nuorten kerhohuoneis-
tossa.

Tampereen Kuurojen Yhdistys r.y.
Vuosikokous helmikuun 13 päivänä
klo 18 yhdistyksen huoneistossa Sa-
tamakatu 1 B 2. Esillä sääntöjen
määräämät asiat.

Joensuun Seudun Kuurot r.y. Vuo-
sikokous helmikuun 20 päivänä klo
13 Niinivaaran kansakoululla.

Hämeenlinnan Kuurot r.y. Perhe-
kirkko helmikuun 13 päivänä klo 13
Markkulassa. Pastori Kontkanen
saapuu.

Vuosikokous helmikuun 23 päivä-
nä klo 19 Markkulassa.

**Pietarsaaren Kuurojen Yhdistys
r.y.** Valistuspäivät maaliskuun 4—5
päivinä kaupungin seurakuntatalos-
sa Koulukatu 11, alkaen lauantaina

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n

edustajakokous

Kajaanissa maaliskuun 18 päivänä

Ohjelma

18.3. klo 11 edustajakokous

» 19—02 illallistilaisuus ravintola
Vanhassa Välskärissä

19.3. » 12 jumalanpalvelus Kajaanin kirkossa
Tutustuminen Kajaanin nähtävyyk-
siin

ILLALLISTANSSIAISET

Ravintola Vanhassa Välskärissä 18.3. klo 19—02.
Illalliskortti 20 mk. Varaukset os: Leo Heikki-
nen, Kauppakatu 44 C 28, 97100 K a j a a n i 15.

Kainuun Kuurot r.y.

klo 19. Ohjelmassa mm. viiden kau-
pungin tietokilpailu, kilpailukysy-
myksistä 6 kotimaasta ja 6 ulkomail-
ta. Valistuspäiviä jatketaan seura-
vana päivänä klo 13. Järjestösihteeri
Esko Sänkiniemi on lupautunut pu-
hujaksi.

Samassa yhteydessä järjestetään
Pohjanmaan kuurojen hiihdot 4.3.
klo 13 Västersundbyssa. Sarjat:
yleinen 10 km, ikämiesten 5 km ja
naisten 3 km. Ilmoittautumiset hel-
mikuun 29 päivään mennessä os.:
Alf Bjong, Vesteressundsgatan 16,
68620 Pietarsaari 2.

Lahden Kuurojenyhdistys r.y.
Nuortenkerhon illanvietto Salpaus-
selän kisojen aikaan 4.3. klo 18—02
VPK:n talossa Karjalankatu 42.
Nakkeja ja muuta tarjoilua. Terve-
tuloa joukolla katsomaan kisoja,
utta suurmäkeä ja ilotulitusta.

KUUROJEN KIRKKOPÄIVÄT 26—27.2. VAASASSA

Avajaiset lauantaina klo 18. Ilta-
juhla.

Jumalanpalvelus sunnuntaina klo
10. Senjälkeen ruokailu, päiväjuhla
ja päättäjäiset.

Vierailijoina mm. pastorit Olavi
Ikonen, Eino Savisaari, mahdoli-
sesti myös muita ja oman seura-
kunnan papit.

**Kuurojen Lehteen tar-
koitetut kirjoitukset on lä-
hetettävä edellisen kuun 7
päivään mennessä osoitt.:
Kuurojen Lehti, Lokero 62,
Hämeenlinna.**